

ZEMPLÉN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLÉN-VÁRMEGYE KÖZÖNSÉGÉNEK

ÉS A ZEMPLÉN-VÁRMEGYEI „TANÍTÓ-EGYESÜLET”-NEK

HIVATALOS LAPJA.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

ELŐFIZETÉS ÁRA:

Egész évre . . . 6 frt.
Félévre . . . 3 „
Negyedévre . . . 1 „ 50 kr.

Bérmegtelen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.

Kéziratok nem adtnak vissza.

Egyes szám ára 15 kr.

A nyiltérben minden garmond sor díja 20 kr.

HIRDETÉS DIJJA

hivatalos hirdetéseknek:
Minden szó után 1 kr.
Azonfelül bélyeg 30 kr.

Petitnél nagyobb, avagy diszettekké vagy körzeti ellátott hirdetéseknek a termékek szerint minden négyzetcentim. után 3 kr. számítatik.

Andó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.

Utótesek és pénzküldemények a kiadóhivatalhoz intézendők.

Az ezredéves diszfelvonulás és körképének története.

Az örökre emlékezetes hódoló diszfelvonulás keletkezéséről, az annak megtörténte után, megjelent leírásokban és ösmertetésekben, habár egy évvel előbb Zemplén-vármegyét a felvetett eszméért és megindított mozgalomért a hírlapok lelkesedve üdvözölték, hiányos adatok lettek közölve. — Mivel akkor több politikai lap azon kérdést vitatta: kié a legnagyobb érdem a hódoló diszfelvonulás létesítéséért? — nem hogy a vitatott érdemből részt kérni látszassam, a téves adatokat helyre nem igazítottam.

Most azonban, hogy a diszfelvonulás körképe, mint azt a mai lapokból olvasom, rövid idő alatt befejezést fog nyerni s azoknak a lelkes férfiaknak, akik nagy szorgalmuk és tudásuk gyümölcsét abban a közönségnek pár nap múltán bemutatják, a magyarzatként kiadandó füzetükhöz hű adatokra lesz szükségük, — hogy a közönséget kellően tájékozhatassák s az utókor a mozgalom genezisét történetihven megösmertesse: mint aki az adatok birtokában vagyok, a diszfelvonulás és az azt megörökítő körkép létesítésének történetét kötelességemnek ösmertem közzétenni.

A honfoglalás ezredéves ünnepeinek rendezését, azon időponttól, amidőn az ezer év fordulójának határideje felett tudósaink vitakoztak: figyelemmel kísértem. — De meg a vármegyémet által rendezendő ezredéves ünnep szónokául is kijelöltetvén: honfoglalásunk történetével bővebben foglalkoztam. — Az adatok gyűjtése alatt mindinkább megérlelődött bennem azon vágy, hogy a nemzet őseinkhez méltóképpen ünnepelje meg e nagy napot. Azt pedig csak úgy véltem elérhetni, ha lelkesedésünknek, koronás királyunk iránt való hódolatunknak, faji és nemzeti jellegünknek megfelelően valamely módon szemléltetőleg juttatjuk kifejezésre.

Abból a történelmi eseményből kiindulva, hogy a honfoglaló sereg a várakban és várak körül telepedett meg s ezzel a vármegyék szervezetének alapját lerakta: ahhoz az eszméhez jutottam, hogy valamint ezer évvel ezelőtt Arpád serege, nemzetté alakulandó, szétoszlott, most

a nemzet a vármegyék küldöttei által az ezredéves ünnepen, mint a honfoglaló sereg utódai a koronás király köré gyülekezzenek össze.

1895. évi április 9-én 7980. sz. a. ígatott indítványt nyújtottam be T. Zemplén-vármegye törvényhatósági közgyűléséhez, amelyben elhatározni kértem, hogy egy, az összes törvényhatóságok küldötteiből összeállítandó lovas-csapatnak a millenomi ünnepség alkalmából leendő alakítására a társörvényhatóságok megkeresésével mozgalmat indítson. — A vármegye közönsége 1895. évi május hó 17-én tartott törvényhatósági bizottsági közgyűlésében 96/7980. sz. a. hozott határozatával az indítványt elfogadta, a diszbandériom szervezésére a társörvényhatóságok megkeresésével országos mozgalmat indított és a nagym. Belügyminisztériumot feliratában a társországok hozzájárulása iránti intézkedésre felkértük. — A társörvényhatóságok, levéltárunkban elhelyezett választártaik igazolása szerint, az eszmét magukévá tették, a napilapok pedig lelkesedve karolták fel. — Perczel Dezső belügyminister ur öngyméltósága 1895. évi december hó 12. napján 5124/eln. sz. a. kelt leiratában felhívta a törvényhatóságokat a hódoló diszbandériombani részvételre, reményét fejezvé ki, hogy a szervezéshez mielőbb hazafiu lelkesedéssel hozzáfognak, — egyben értesítette, hogy a központi szervezésre Orczy Béla br. országbíró, Andrássy Tivadar gróf valóságos belső titkos tanácsosok és Eszterházy Mihály gróf országgyűlési képviselő kéretett fel, akik ifj. Bánffy Miklós gróf, Békassy István, Berchtold Miklós gróf, Bornemissza Gábor gróf, Csekonics Gyula gróf, ifj. Cziráky László gróf, ifj. Dániel Gábor, Eszterházy Béla gróf, Farkas Zoltán, Földváry Elemér, Károlyi Gyula gróf, Károlyi Ferenc gróf, Kelez Gyula, Miklós Ödön, Pejacevics Albert gróf, Rohonczy Gedeon, Rohonczy Lőrinc, Szapáry György gróf, Szapáry László gróf, Szapáry Pál gróf, Széchenyi Andor, Pál gróf, Széchenyi Bertalan gróf, Széchenyi Bertalan gróf és Zichy István gróf urak közreműködése mellett szervezték aztán a diszfelvonulást. — A diszfelvonulásról szebbnél szebb leírások jelentek meg, itt tehát arról, — különben sem tűzvén feladatomból, — nem fogok szólni s csakis annyit kívánok tájékozásul meg-

jegyezni, hogy a hódoló 14 urlovas, 6 testőr, 2 század b. szár, 41 kocsi 177 lóval, 277 esatlós és b. szár vett részt. A menet hossza 3 és 1/2 km. volt, összpróbát nem tartott, mégis úgy sikerült, hogy a nagyobb lovas csapatok mozgásával ösmertős szakértők is elősmertésüket fejezték ki az elvonulás zavartalan és példás rendje felett.

Annak a lélekemelő képnek, mikor Ó Fel-segeik szeretett koronás királyunk és imádott királynénk, a főrendek és képviselők hódolatát, a csatákban megtépett 100 vármegyei zászlótól beárnyékolt trónon fogadták; annak, a haza veszedelmére siető nemes seregek gyülekezésére emlékeztető jelenetnek, amikor június 8-án a ragyogón felkelő napsugarak által köszöntött Vermezőn a diszbandériom tagjai sorakoztak; annak a leirhatatlan fényes lovas csapat látásának hatása alatt, amely a felségek előtt hódolva elvonult, vármegyémhez 19293. sz. a. ígatott egy indítványt adtam be, amelyben e három történelmi eseménynek festményekbeni megörökítésére országos mozgalmat kértem indítani. — Ezen indítványomban a két első jelenetnek országos költségen, a képcsarnokban leendő elhelyezés mellett a diszfelvonulásnak az országos képzőművészeti társulat által körkép alakjábani megörökítését javasoltam. — Az országos lapok a felvetett eszméről 1896. évi június 22-én megjelent számaikban nemcsak helyeslőleg vettek tudomást, hanem megvalósítása mellett pártolólág fel is szólaltak. — A képzőművészeti társulat, amelyhez indítványomat elküldöttem, következő levélben volt szíves válasza: „Folyó évi június 25-én kelt becses megkeresésére van szerencsénk teljes tisztelettel „értesíteni Méltóságodat, miszerint hivatkozott „megkeresése nemes célzatának bármily készségesen felelnék is meg, társulatunk ügykö-résénél fogva, s őszinte sajnálatunkra nem áll módunkban, ennél fogva van szerencsénk tisztelettel tudatni, hogy becses megkeresése magasztos céljának megfelelően, azt érdemleges intézkedés végett, az arra illetékes országos magyar képzőművészeti tanácshoz (Hold-utca „8. sz. vallás és közokt. ministerium — jegyző Lippich Elek) tettük át. Budapest, 1896. július 3. „Országos magyar képzőművészeti társulat.”

TÁRCA.

A Balaton mellől.

— A „Zemplén” eredeti tárcája. —

Siófok, júl. 25.

Elöttem fodroz, ragyáz a magyar tenger, hátam megett pedig a „Hullámzó Balaton” kezdetű melabus nótát sirja száraz fáján Fáraó ivadéka. Behunyom a szemem és elábrándozom mélyen a Balaton regéjéről, Tihanyról, Csobánchról, Tátikáról és Somlyóról. Ebben a kéjes érzetben egészen ellágyul, felolvad a lelkem és ringatózik rajta, mint a csónak a szelid lengésű Balatonon.

Egy öblös hang riaszt fel álmodozásomból. Ezt az átható, mély hangot a Baross-hajó kürtöje okádta ki, a hajó ugyanis most érkezett meg B.-Füredről Siófokra. Éppen most uszik be nagy méltósággal, mint egy félelmetes nagyságu cethal a Sióba. Partra hányják a hajó köteleit és a közönség kiszáll. A hajó rögtön indul vissza. Jerünk vele egy kis tengeri utra. Ugy sem voltam még sohasem tengeren, — csak Sárospatakon pipázni a tengeribe.

Máris a hajó fedélzetén vagyok és igyekszem a hajóskakitányhoz férközni. De ez mihelyt a jármű kibontakozik a Sió-csatorna mólója közül: a kabinba sziesztázni megy, azért megelégszünk a hajó kormányosával is. Ez csatavisselt öreg ember már, a Balatonon vénült meg és még a „Kisfaludy”-n szolgált, melynek bordáit a prózai emberek már rég felégették. Bőbeszédű az öreg, de értelmes. Szakmáján kívül általános ismeretei is vannak, pedig ez az

ember csak falusi iskolát végzett. Hja itten már az elemiben kirajbálják az embert és nem történik meg vele az a fura dolog, kezébe véve, persze megfordítva, az ujság hirdetési oldalát, azt mondja, hogy ismét vasuti szerencsétlenség történt. Beszédrel egész uton az öreg tart. Elmondta, hogy már nem az a Balaton, ami volt, kivesszett belőle a hal. És hiába minden erőlködés, mesterséges tenyésztés, míg a halásztörvényt meg nem változtatják, addig nem telik meg a Balaton hallal, kipusztítja a csuka. Hasonló éles kritikát mondott a vén eszaló a környékbeli vadállomány fogyásának okáról is. Ezért is a törvényt hibáztatja. Egyszóval ő szerrinte nem csak az embereket öli a sok fránya törvény, hanem a vadakat és a halakat is. Hát-ha még olvasni tudnák ezeket az ékes stílusu törvényeket a halak és vadak — jegyzém én meg — akkor ki szárazon, ki vizen menekülne oda, ahol még nem született sem Csemegi sem más kodifikátor. Olyan nyálrakétát bocsátott ki erre az öreg oldalra a száján, hogy megirigyeltem volna tőle ezt a finom művészetet Mokány Bertalan ur is.

A Balaton különösen hajóról felséges egy cikloráma. Nyugatról szelid lejtőjű hegyek övezik, melyeknek aljában Balaton-Füred, Almásy-Eörs, Almádi, Kenese községek mint fecské-látszanak oda ragasztva. Keletről és délről a Balaton a szárazföld síkjával olvad össze, melyből csak Siófoknak és Balaton-Földvárnak emelkedik ki finom árnyéklatu fatamorganája. Nem hiába mondja a költő a Balatont az isten könnyének, mert valóban ilyen felséges munkát csakis az ő szemének varázsa hozhatott létre. Leglágább hangulatot keltenek azonban az emberben a tihanyi hegyek, melyek mintegy

előfokát képezvén B.-Fürednek, mélyen bele-nyulnak a tengerbe. Mesziről nézve valami fantasztikus kép ez. Lehet, hogy ebbe a hangulatba belejátszik a történelmi reminiscencia is. (II. Endre t. i. itt van eltemetve.) De annyi bizonyos, hogy mihelyt megpillantám ezeket a hegyeket a rajta lévő bencés templommal, valami szorongó érzés vett rajtam erőtt és az eszmetársulatnál fogva rögtönjésembe jutott Czuczornak ide vonatkozó gyönyörű verse és szavaltam magamban úgy a hogy jött:

Tihanynak bérctetőjén
A Balaton felett
Sötétben és magán áll
Egy régi épület stb.

És midőn odáig jutottam, hogy „belevégyül a köny is, mely szememen rezeg” érzém, hogy pillámon egy köny valóban meg is jelent. Leesett a Balatonba. A halandó könynye össze-vegyült az isten szemének gyöngyével.

A Balaton vize közlőrl nézve szürkés-zöld színű. De szélesendben távolról olyan intenzív zöld, mint egy kaszáló. Ilyenkor nyugodt és hogy maga-magában meg ne fuladjon, olykor vesz egy mély lélegzetet. De ha szél fu akkor a Balaton is megvadul, színe haragos szürke lesz, harsogva tombol. A nagy testű Baross is mint egy könnyű pelyhet löki, veti hányja elannyira, hogy a gyengébb idegzetűek ilyenkor formális tengeri betegséget is kapnak rajta. Engem hál istennek e baj nem ért, pedig a legveszettebb viharban tettem meg az utat rajta Siófoktól Keneséig és vissza, ami tisztára 74 kilométer hosszú at. A vihar olyan örülten tombolt, hogy a hab a hajó fedélzetén gázolt. A Barossnak ropogtak a bordái, nyikorogtak az eresztékei de nevéhez méltóan még sem enge-

A Zemplén mai száma nyolc oldal.

Mint azt az „Egyetértés“ 1896. évi július 4-iki 182. számából olvastam a diszfelvonulás körképének megfestése iránt tett indítványomat Berzenyey István, Vágó Pál, Margitay Tihamér, Roskovics Ignác, Gertner Kálmán és Zempléni Tivadar urak magukévá tették s június 24-én tartott értekezletükből egy tervezetet dolgoztak ki, a melyszerint a vármegyék egyenként festetnék meg bandériumokat, hogy abból aztán egy egységes egyenest kiegészítő körképet lehessen majd összállítani. Egy-egy kép magassága 2 méterre, szélessége 5 méterre, átlagos ára 2500 frtra volt telt. Az egész nemzeti vagyonnak nyilvánított. A körkép szétszórása után az illető várak minden időig kötelesek lettek volna az elkészítést, hogy bármikor újra körképpé lehessen alakíthatni. Ezen tervezet alapján Marosvármegye Berzenyey István bizottsági elnöke által a bandériumának megfestetését a társulmányára intézkedés elhatározása végeztetve a társulmányhatóságokat megkereste. Ezen tervezet ellen én felszólaltam s kimutattam, hogy nem lesz megvalósítható és pedig főleg azért, mert a vármegyék újabb áldozatokat nem lesznek hajlandók hozni és mert a diszfelvonuláshoz készíthető kép csak összhangzó kompozíció alapján, egységes megfestés mellett lehet hatásos. Egyideűleg, kiszámítva a költségeket és kimutatva a várható jövedelmet, javasoltam, hogyha más-ként nem lehet, alakítsunk azok, akik résztvetünk a diszfelvonulásban egy betéttársaságot, festessük meg a körképet s ha a befektetett tőkénk visszakerült: ajándékozzuk azt a nemzetenek. Aranyos-Torda vármegye indítványához, a társulmányhatóságok hozzá nem járultak, így a terv elesett. A körkép azonban mégis megvan; mert voltak lelkes hazafiak, akik eszméért rajongani tudnak. A magyar körkép-társaság 1897. évi novemberben elhatározta a diszfelvonulást körképben megfestetni s megbízta Eisenhut Ferenc Elek festőművészt a kép kompozíciójával és a festés vezetésével, Márk Lajos festőművészt az arcképek, több festőt pedig a részletek megfestésével. Mult évben megindult a nagy munka s kilenc hó után a megbízott festőművészek ma már lelki gyönyörrel fogják élvezhetni fáradságos munkájuk után elragadóan szép és fényesen sikerült alkotásuk hatását és fogadhatják meglehetősen a nagyközönség háláját azon buzgalmukért, hogy a történelmileg is nevezetes eseményt megörökítve, egy fényes lapot hagytak hátra az utókornak.

Hogy és miként készült a körkép, kik fáradoztak körülte, mennyi időt vett igénybe? ezt a körkép-társaság fogja majd közzé tenni, mert erről adat nem áll rendelkezésemre. Meg kell még említenem, hogy Ófelsége előtt a törvényhozás által bemutatott hódolati jelenet-képet, mint arról a nagym. vallás és közoktatásügyi miniszter 1897. évi január hó 14. és 16-án 65986/1896. és 1328/1897. számok alatt kelt, fentemlített indítványom folytán hozzá menesztett felírtra a vármegyéhez küldött válaszában értesített, Benczur Gyula, a festő-mester iskola igazgatójának világhírű esetje fogja, megbízás folytán, megörökíteni. Ennek a képnek készü-

dett és mi hullámoktól átázva szerencsésen vissza érkezünk Siófokra. Az kormányos mondogatta is, hogy a Baross mégis csak Baross és nem holmi gyöngye, finnyás parti hajócska. Siófok maga nem valami fényes fürdő. Ehhez még fiatal is. Körülbelül hat évvel ezelőtt keletkezett. De már jól tnl van a kezdetlegesség határain. Fiatal, üde, de még idomai nem teltek. A Balaton partjain gyönyörű fasoroktól övezve, kellemes séta utja van. Kávéháza, vendéglője mintaszerű. Azonfelül a községben is jó vendéglői vannak. Csak hogy itt is, mint minden magyar fürdőben, az élet szerfelett drága. Egészen más Balaton-Füred. Itt minden arra emlékeztet, hogy földjét a hótvolé tapossa. Parti sétateren óriási a személyforgalom. Szébbnél szébb asszonyok és leányok mozgó kirakata ez. Épületei nagyobb szabásúak, fényesek. Remek villája van itt a hercegprimásnak és sok más pénzes embernek. Kikötőjében fehér lepkék módjára vitorlás yachtok himbálódznak a vizen; közöttük hasálnak, mint valami vas-tag piócák, a vízi biciklik és lustálkodnak a motoros csónakok, melyek oly sebesen szelik a habokat mint a leggyakorlottabb delfin. Fürdője azonban nem oly jó, mint Siófoké. A hullámok nem vernek oly erősen, mint itten. Azonfelül a nap is oda tűz, melynek melegségét csak kis mértékben képes enyhíteni a Balaton okozta örökös szellő.

De bár ilyen festői is a kép, gyógyító hatása a víz és szűztisztasága a levegő, mégis csak azt mondom, hogy: „Extra Zemplén non est vitá; si est vita, non est ita“ — mert hát kérem ez a megszokás dolga.

Szabó Kálmán.

leteiről a nyilvánosság elé tudtommal mi sem szivárgott még ki, vármegyénktől a képhez adatok nem kívántattak, már pedig, nézetem szerint, arról a törvényhatóságok ott lengett 100 darab zászlóinak hű másolatai nem hiányozhatnak, mert az egyike azon részleteknek, amely nemesak történelmileg, hanem közjogi szempontból is nevezetes esemény levén a képen okvetlenül híven megörökítendő.

Nagyon sajnálom, hogy az indítványomban tervelt harmadik kép, t. i. az, a melyen a Vármegye történet gyűlékezése lett volna megörökítendő, megfestve nem lett. Pedig állíthatom, hogy az a jelenet volt a szivre és lélekre legmegragadóbb. A festő esetjének ez lett volna leg-háladosabb tárgya s a néző közönségre pedig legmeghatóbb alkotás; mert azt szóval nem, csak esettel leírva s látva lehet a képzeletben megalkotni. Reméllem azonban, hogy ha e jelenetnek egy festőművész tanuja volt, még valamikor, a körképen felvett alakok és ruházatok leírásának segítségével, tárgyul fogja választani.

Miután a diszfelvonulás körképe nemesak szemléleti, de történelmi becű alkotás is: igen hálás lesz a közönség, ha a tisztelt tulajdonostársulat a vármegyék megkeresésével, a résztvettek névsorát beosztásuk, számuk, ruházatuk, felszerelésük és zászlóik leírását, vezetőik és zászlóvivőik neveit magyarázó füzetükben közzé teszik; a körképről pedig színnyomatot készíttetvén, módot fognak nyújtani, hogy e rendkívül szép alkotásukat otthonunkban is élvezhessük.

S.-A.-Ujhely, 1898. július 27.

Dókus Gyula.

Vármegyei ügyek.

A közigazgatási bizottság legközelebb aug. 8-án, d. e. 9 órakor tartja rendes havi ülését.

Vásáráthelyezés. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy az Abauj-Torna vármegye területéhez tartozó *Forró* községben a f. évi aug. 15-ére, illetve október hó 4-ére eső országos vásárok ez évben kivételösen f. évi *tizenegyedikén*, illetőleg szept. hó *huszonötödikén* tartassanak meg.

Állami anyakönyvi statisztika. A sátorajja-ujhelyi állami anyakönyvi hivatalnál (1898. július 24-étől jul. 30-áig) a házasságot kötött: 5 pár; b) kihirdetett: 2 egyén c) születési anyakönyvi bejegyzés volt: 7 esetben; d) elhalálozott: 8 egyén.

Hírek a nagyvilágból.

Miklós cár **Károly** román királyt, ki nála **Ferdinánd** trónörökösrel látogatást tett, a 18. vologdiai gyalogezred tulajdonosává nevezte ki. Az ezred 1877-ben a román csapatok oldala mellett Plevna előtt igen vitézül harcolt.

A házasságtörés problémája.

— A „Zemplén“ eredeti tárcája. —

Óriási tehetségek, a világ legnagyobb drámaírói nem képesek eligazodni a házasság problémájában. Igénytelen kis körben mozog az egész kérdés és mégis, midőn egy házasságtörés esomóját kell megoldani, ötöl-hatol a világ legelső zsenije is. Pedig csak csekélyke három emberrel van dolga. A feleséggel, férjvel meg a csábítóval.

Egy előkelő fővárosi lap tárcájában akarta volna megoldani a kérdést egy tehetséges író ember. Arra a konkluzióra jutott, hogy a *nagyszabeni* házasságtörésnek e legújabb drámájában is egyedül az asszonyt terheli a bűn. Is! Tehát minden házasságtörési drámában az asszony a bűnös!?

Nagyon elvetette a sulykot. Mert, ha van kérdés, amelyben az egyes esetekből nem lehet általános konkluziót vonni: úgy ez a kérdés a házasságtörés problémája.

Hisz, ha lehetne, akkor nem volna az egész probléma. Akkor nem mondaná az egyik: öldd meg az asszonyt!, a másik: öldd meg a csábítót!

Es milyen katekizmusban van az megírva, hogy a csábító győzelme a természet diadala és hogy a nőérénynek szilárdsága által a kultúra győz a vad természetet: s azért szabadjon a férfinak csábítani és ne szabadjon a nőnek bukni. Mert, ha bukik, pária ő és a társadalomból számkivetett, míg a csábító fejét csak glória övezheti. Hol itt az igazság? hol itt a nő iránti tisztelet, hol itt a női nemnek a piederstálja? Hiszen, ha minden csábítót csak dicséssel övedzünk, akkor ezzel a posványba tiporjuk magát a férfi becsületet, a házasság tisztességét és mindent ami csak tisztességes van ezen a földön.

A bécsi birodalmi tanács, császári rendelet következtében, ülésében meghatározatlan időig elnapolta. Így a valószínűsége mindjobban távolodik annak, hogy a közgazdasági kiégvés ausztria és Magyarország között alkotmányos uton létre jöjjön.

Vilmos német császár a kínai császárnak a legmagasabb rendjelt, vagyis a gyémántokkal ékesített fekete sasrendet adományozta.

XIII. Alfonz spanyol király kanyaróban megbetegedett.

Az orosz cár a montenegrói fejedelemtől tüzérési felszerelést, forgópisztolyokat és kardokat ajándékozott.

Spanyolország és Amerika közt a fegyverszünet iránt élénk tárgyalások vannak folyamatban.

Hírek az országból.

Ófelsége a király a szepesmegyei hadgyakorlatok alkalmából ellátogat a csorbai tóhoz is, hol *Szent-Iványi Józsefnek* lesz vendége.

A segesvári csata ötven éves történetének emlékét hazafias kegyelettel ünnepli a mai napon Segesvárnak és vidékének lelkes közönsége. *Petőfi* Sándor bronz-szobrára keszort helyeznek, emlékeül annak, hogy a magyar szabadságharc *Tirteusz*-a a segesvári csatában halt hősi halált.

A magyar liturgia. A görög szertartású katolikus magyarok mozgalma, hogy a magyar nyelv oltár-nyelvvé tétessék, a Kárpátoktól le az Alföld szívéig élénk érdeklődést támasztott a görögkatolikusok körében.

Fagy júliusban. Szepes-vármegye szombati járásában július 21., 22. és 27-én éjjel fagy volt, ami a burgonyában és borsóban tett nagyobb kárt. — Máramarosból szintén erősebb júliusi fagyról tettek jelentést. Ott meg a hegyen egy havasi pásztorfiút megfagyott állapotban találtak.

Különfélék.

— **Királyi adomány.** Ófelsége, kabinetirodaja útján és főispánunk előterjesztésére, *Hladonik Mihály* s.-dicsnai tanítónak 15 frtnyi legkegyesebb adományt küldött.

— **Kinevezések.** *Szunyogh Zoltán*, az ujhelyi törvényszék joggyakorlója, a szegvárdi törvényszékhez aljegyzővé kinevezetett. — *Révész Emil*, polgári és felső kereskedelmi tanító Homonnán, ugyanahhoz az iskolához a X. fiz. osztály 3. fokozatába rendes tanítótá nevezetett ki.

— **Mutáció.** Nevezetes szó a piarista tanárok életében. Annyit jelent, hogy közülök ki-ki megmarad-e eddigi helyén, avagy jó vagy rossz sorsa más helyre, más városba készíti őt, már t. i. a hogyan a rend kormánya parancsolja, hogy új állomásán ismét folytassa a tanítás nehéz munkáját, vagy pedig élvezze jól megérdemelt nyugalmát. — Az ujhelyi házban meglepő, eddig még nem tapasztalt változásokról értesülünk.

De meg, hisz ebben a szóban, hogy „csábító“, benne van a titulus viselőjének minden bűne. Lássa csak tisztelt kollegám, hisz ön a kifejezés és annak magvát ellenkezésbe hozza akkor, mikor az asszonyt sújtja morális ítéletével. Vagy talán a csábítás győzelme lehet-e a természet diadala? Ugyan? Hát ha én lopásra, gyilkolásra csábítok valakit, akkor csak a gyilkos, a tolvaj a bűnös? Hát a csábító nem? Tény, hogy az asszony követi el a bűnt, hogy ő gyilkolja meg a férje szivét, hogy ő lopja el a férje és a háza becsületét, de nincs-e a büntető törvénykezés praxisában számtalan eset arra, hogy a csábító méltóbb büntetést érdemelne, mint az elesabított.

Vagy elfogadjam azt, hogy a nő lelkében él a tilalom, a gát, a korlát és tartózkodás fogalma, hogy az ő szívébe ojtogatja be a nevelés, az uzus és az élet az önuralomnak és egy speciális büszkeségnek a magvait. Es ezzel elentétben elfogadjam-e azt, hogy a csábítgatás a férfinek természetes joga. Hát elfogadható-e ez a két tendencia így? Igenis nem! Mert, a mi tilalom, a mi gát, a mi korlát a nő részére: azon korlát megvédésének teljes súlyát a gyöngye és törékeny asszony vállaira helyezni kiméletlenség, méltatlanság és kegyetlenség. Segítsen azt megvédeni a férfi. Vagy megvédeni-e akkor, ha természetes jog gyanánt dik-táljuk neki a csábítást? Vagy milyen világ az, amelyikben a nevelés, az uzus, az élet az egyik részére az önuralomnak magvait hinti el és ugyanazon társadalom a másiknak természetes jogot ad a csábításra? Hát követelhet-e józan ész ily ellentétes áramlattal egészséges eredményt? Ki van zárva! Vagy követelhetjük-e a nőtől annak a bizonyos speciális büszkeségnek a megóvását, az erőt, a tilalmat, midőn ugyanakkor felhatalmazást adunk a férfinak a csabi-

Folytatás a mellékletben

Igy megválik tőlünk a főgimnázium tudós igazgatója: *Ormány Miklós dr.*, aki 10 éven át mint közéletünknek is tevékeny részese, társadalmunknak köztisztelői alakja, diszes állásában mindenkitől becsülve állott a szép polcon, ahová őt a rend kormányának bizalma emelte. Amidőn távozásán őszintén sajnálkozunk, megemlítjük azt is, hogy a főtisztelendő úr megválik egyzersmind rektori és rektori tisztétől is és a jövő tanévben, mint tanár, a temesvári piarista-főgimnáziumban fog működni. Utódja *Molnár Pál*, a keeskméti ház prefektusa lesz. — Elhelyezték továbbá: *Harkay Istvánt* Máramaros-Szigetre, *Hidegh Mihályt* és *Rády Józsefet* Veszprémbe. *Lób Antal* Lévára; *Szax Sándor* és *Dvorák Emil* helyettes világi tanárok pedig kiléptek a rend szolgálatából. — A távozóik helyébe jönnek: *Bartek Lajos* Keeskmétről, *Hadadi Géza* Léváról, *Balogh Sándor* M.-Szigetről, *Eberhardt Béla* Budapestről, *Bognár János* s.-tanár és *Haáz János* házi lelkiatya Kolozsvárról. — *Ormány Miklós dr.*, utódja megérkezéig, itt marad.

— **Újhelyi műkedvelők.** Az újhelyi iparos ifjak önképző köre, mint halljuk, a jövő augusztus hó első felében, a városi színházban műkedvelőelőadást fognak rendezni. Az előadandó darab *A tolonc* népszínmű lesz.

— **Tilos a házálás!** A kereskedelemügyi kir. miniszter f. hó 10-én kelt 42,125. számú rendeletével S.-A.-Újhelyi nagyközségnek, most már ugyan rendezett tanácsu városnak, a házálást tilalmazó szabályrendeletét jóváhagyta.

— **Három tüzeset.** Újhelyben az elmúlt héten három tüzeset volt, szerencsére mind csekélyebb mértékű. Ma egy hete reggel 4 óra tájban Bueskó Mihály Jókai-utcai 604. sz. lakóházának szalmás fedele gyuladt meg ismeretlen okból s mihamar le is égett, úgy hogy a helyszínére sietett tüzoltóságnak már nem sok dolga akadt. — Kedden délután leégett *Szentgyörgyi Dezső* városi mérnök szárhegyi borházának zsindely teteje. Itt megállapították, hogy a tüzet a rossz kéményből kipattant szikra okozta. — Szerdán reggel pedig a Palotás-utcai Nyeviczkei-féle ház udvarán felhalmazott szalma fogott tüzet kipuhatolhatatlan okból, — szerencsére azonban mielőtt nagyobb baj történt volna eloltották.

— **Gyógyszertári jog átruházása.** A tarczali személyes jogu gyógyszerárt annak volt tulajdonosa, özv. *Babcsák Józsefné*, már régebben eladni óhajtotta; de amennyiben az özvegy tulajdonosnőnek csak hasznélvezeti s nem átruházási joga volt, a belügyminiszter az átruházást megtagadta. Mint tarczali tudósítónk írja, a hosszasan rajudó ügy végre most került döntés alá, u. i. Ófelsége legkegyelmesebb rendelkezése folytán a gyógyszerárt személyes joga átruházott *Horváth Imre* okl. gyógyszerészre.

— **Egy rendőr garázdálkodása.** A minap esti nyolc óra tájban Scholcz Róbert városi

tásra? Százszor és ezerszer is nem! Hisz ez egyenes harcba hívása a gyöngének az erőssel. És nem találják-e azt, hogy ilyenkor tapsolni a gyöngébb leveretésén és annak a gyöngé te remtésnek a fejét még lejjebb szoritani a porba, kiméletlenebb, mint amit asszonynyal szemben csak elkövethetünk.

Mindezek után pedig azt a következtetést kéne levonnom, hogy a csábító megérdemel minden büntetést, amit a földi erő csak mérhet reá.

De itt meg kell állanunk!

Meg kell állanunk, mert jelenlegi esetre alkalmazva a probléma csomópontjához értünk, amit gordiusi módra ketté vágni nem szabad. Wasserthal Sándor kapitány Szébenben ezt így vágta ketté. És ezért ő sem nem bírja, sem nem megtorlója az ő férfi becsületének, hanem egy közönséges gyilkos.

Mert, ha biztos tudatában van annak, hogy a csábító az oka minden bűnek, ha a csábító behatol neje lakosztályába és a védtelen asszonyt férfi erejének előnyével kényszerítette a bűnre, akkor annak a csábítónak vére nem moeskolta be az ő lelkét. De, ha nem a csábítót szurta le, hanem a felesége *szeretőjének* a piros vére fröcsesent a hálószoba falára, akkor egy vad kiméletlen gyilkossal van dolgunk.

Az sem menti, hogy nem tudott parancsolni önmagának. Az, aki meglátja maga előtt a bűnös asszonyt, aki látja a feleségét remegni és a karddal kezében hozzá sem nyul, hanem széjjel vagdalja a felesége kedvesét, az az ember tud itélkezni, az az ember még tud megfontolni valamit. És, ha minden megfontolás, minden kérdés nélkül kettévágja a védtelen férfit, akkor csak megsértett férfiúi hűségét legyezgeti és ezen az alapon semmiféle emberi és lelki törvény nem ad jogot arra, hogy egy védtelen férfit lemészároljon.

Igen! akkor, ha a szerelem adja kezébe a

rendőr, részeg állapotban esztét veszve, a Széchenyi-téren néhány arra haladó jámbor arató tótot minden ok nélkül megtámadott, sőt kardot rántott rájuk. Szerencsére azonban csak lapos ütés érte őket. A botrányos eset érthetőleg nagy népcsődülést és izgatottságot keltett s az lett a vége, hogy a garázdálkodó rendőrt bekisérték, lecsukták s másnap a szolgálatból elbocsátották.

— **Lopás.** Gornyak Szaniszló és Szohaczky Valentin galicizai napszámosok, az építő vasúti állomás munkásai, lakótársak voltak. A minap Gornyak, felhasználva az alkalmat míg lakótársa alszik, nadrágja zsebéből megtakarított 20 forintját elcsente. Így panasolta el Szohaczki bajját a rendőrség előtt, amire Gornyakot, aki elcsente mindent tagadott keményebben vették elő, mire az elrejtett pénzt előadta.

— **A tokaji műkedvelők.** F. évi aug. hó 6-án az Aranyas szálló kerti helyiségében, a tokaji ágost. evang. egyház toronyalapja javára, táncszállal egybekötött műkedvelői előadást rendeznek, mely alkalommal a „Szellemus hölgy“ és a „Kukli prédikációk“ 1—1 felvonásos vígjátékok kerülnek színre. Aszerepek betöltésére Tatár Zsigmondné urnó, Benedek Erzsike, Lazarek Emma, Mészáros Juliska urhölgyek, továbbá Miskovits István, Gyöngyösi Lajos, Székely Farkas, Schönwiesner János, Somogyi János és Róth Fudies János urak vállalkoztak.

— **Műkedvelői előadás.** A több intelligens családot számláló Szaecur községben érdekes és valóban kedves mulatságot rendezett f. hó 24-én az iskolai nagy szünetet élvező ifjú gyermekcsereg, u. i. a „Gyermekcsereg“ című egy felvonásos vígjátékot adták elő, még pedig oly precizitással és gyönyörűséggel, hogy öröme telt benne az összes néző közönségnek. Dicséret illeti első sorban a főrendező, *Hegedűs Gusztó* IV. gimn. oszt.-beli tanulót, ki bámulatos ügyességgel tanította be társait, továbbá a kis 9 éves *Péchy Mártát*, „Dinike“ szerepében, de dicséret illeti a többi apró szereplőket is, u. m. Csollák Mariskát, Glantz Arturt, Henter Olgát és Mikit, kik mindnyájan derekasan állták meg helyüket. A kicsinyek szinpadát a gyermekbarát „görög katolikus papbácsi“ készítette, gondoskodván mindenről, ami ily művészi és kedves előadás felszereléséhez szükséges volt. Jövőre nézve pedig komoly tervbe vette a hazafias érzelmű apró műkedvelő társaság, hogy a nagy vakáció minden vasárnapján egy újabb gyermekszinpadot ad elő. — Eljenek az apró honleányok és honfiak, kik már zsenge éveikben ily szorgalmas pártolói és terjesztői a művészetnek.

— **Leánygimnázium Kassán.** A budapesti leánygimnázium a jövő tanévtől kezdve nem lesz többé egyedül álló az országban. A második leánygimnáziumot Kassán fogja felállítani *Gerevich Emil* dr. főreáliskolai igazgató, aki intézetét már szeptemberben megnyitja. A kassai leánygimnázium magánjellegű lesz s egye-

fejezve, akkor igen. Csakhogy akkor a nótát nem így szokták ám kezdeni. Othello szereti Desdemonát fekete mór szívének minden csepp vérével. Ez a nagy szerelem ojtja szívébe a féltékenységet gyilkos magvát. És ez a szerelem egy hitvány keszkenő miatt beleszorítja a levegőt szépséges Desdemónája fehér testébe. Hogy ha nem lehet egyedül csak az övé, akkor ne legyen senkié sem.

Csak a szerelem az, amely a léleknek jogot parancsol a gyilkolásra. Ha szerelmes férfi áll boszút, az úgy tesz, mint Othello tett, megöli feleségét és azután, ha tetszik folytatja a kivégzést tovább.

Ha a házasság szentélyének oltárán nyugvó szerelmemet bemocsokolták, elrabolták, akkor csapjon össze a fejem felett a hullám, akkor veszzen minden és veszszek én is. Így tesz az a férfi, akinek szerelmes szívébe markol a véltélytárs. Akit pedig nem a szerelem, hanem férfiúi hűségének megtiprása vezet boszúra, az a felesége szeretőjét öli meg.

Es mit ért el ezzel a gyilkolással? Saját életét gályarabságra, vagy halálra hurocolta.

Vagy, ha felmentik s együtt élhetnének ismét, nem-e volna ez az élet mindkettőjükre a legszomorubb, a legsiralmasabb, szinte félelmetes. Hát kapitány ur, érdemes volt-e erre jutni egy kacér asszony miatt. Vagy nem volt kacér asszony, hanem, midőn önnek adta kezét, még ifju szívében nem fogamzott meg az igazi, őszinte és nagy szerelem. Talán a főhadnagy ébresztette azt fel benne először. Talán az asszony nem akarta önnek megvallani, de sajnálta, sirt és kinlódott, hogy az ön felesége és titokban — de nem azért, hogy önt megcsalja, hanem azért, mert a főhadnagyot imádatlansággal szerette — csak azért bukott el. Nem hiszem, hogy lelkében mindezek a kérdések ne torlódnának most halomra, nem hiszem, hogy nem sajnálja azt a mit tett.

Es ha feltorlódnak, akkor megszólal ön-

lőre csak két csoportból fog állani. Az egyik csoport a polgári és felsőbb leányiskolák négy osztályát végzett növendékek, a másik csoport pedig a hat osztályt végzett növendékek továbbképzéséről fog gondoskodni.

— **Szent Kleofás, minő karaván.** Lehetek vagy hatvanan, öreg, apró, fiatal, asszony és leány, a kőbor cigányoknak cundrába öltözött és nem öltözött jeles példányai a személy- és vagyonbiztoságnak ősidők óta javithatatlan megrontói. — A csendőrség fogdosta össze, hat szekérre valót, az újhelyi járásban s bekisérte őket a mult hét csütörtökén Újhelybe, ahol a főszolgabíró a családfeleket, számszerint nyolcat esavargásért tíz-tíz napi elzárásra ítélte s az asszonyokat és rajkókat pedig a csendőrséggel elkísértették illetőségi községeikbe: Kolbasára, B.-Szögbe és Nagy-Kövesdre, a hol a lakosságnak valóságos rémei, a kik az enyém és tied közti különbségről velük született tolvaj, dolog-kerülő hajlamaiknál fogva edes keveset tudnak. — Az tizedek óta felvetett cigány-kérdés még mindig megoldatlan, pedig állandóan rászolgál ez a gyűlevészhad, hogy mindig féken tartás, vagy pedig olyan Ördög-sziget felé internálják őket, mert a tapasztalás megmutatta, hogy a velők jöttéve *József* kir. hereget is cudarul eszerben-hagyták.

— **Fölakasztotta magát.** *Fehér János* tiszta-luczi lakost, földműves napszámos, 26 éves nő, egy gyermek atyját, f. hó 17-én a hajnali órákban Tisza-Luccon, az u. n. kubikokban (Tiszaparti fűzes) egy fán felakasztva találták. Amint hírlik az illető öngyilkos azért lett, mivel elbetegeződve dolgozni nem birt.

— **Megkegyelmezés.** *Dobránszky Adolf* eszertési földbirtokos, nyug. cs és kir. udvari tanácsos, felségsértés miatt innen kitiltva, már két évtized óta nem lakhatott eszertési birtokán, s csak levelileg érintkezhetett Csertészen maradt családjával; f. hó 21-én azonban, valószínű hogy legfelső kegyelem folytán, 20 évi száműzés után eszertési birtokára visszaérkezett, s azóta ott van.

— **A termények állása a felvidéken.** Mező-Laborcról írja tudósítónk, hogy ott és Habura vidékén a mezei összes vetemények igen szépen állanak, különösen a burgonya és káposzta, amely a főbb élelmiszerünk, mutat igen szépen. Új krumplit már kezd adni a termőföld s így a szegény nép, mely sokat éhezett, könnyebben harcolhat a nagy drágasággal. A kenyérnek való lisztet és a gabonaműveket azonban még folyton méregdrágán kell fizetni. Nines ház, hol nem vettek volna tavaszalótól fogva élelmi szereket. Vannak szegény földművesek, akik már eddig is 50—60 ftot fizettek csupán kenyérért a boltos zsidónak. — A tatkarmányművek s rétek igen roszul állanak, mert a kaszálókat a nap perzselő heve kiegészette. Egy-egy kaszás naponta alig tud többet össze-

ben a modern ember, aki egész életén keresztül abban a légkörben nevedett, ahol igen-igen meg kell fontolni a házasságot. Ha pedig már megfontolta, akkor ilyen esetben oldja meg a csomót úgy, hogy adjon a másikkal is fegyvert a kezébe és ha utjában vannak egymásnak, tegye el egyik a másikat annak rendje és módja szerint.

Polgárember vagyok és így nagyobb el-lensége a párbajnak, mint ön. De egyetlen egy esetben meghajlok ezen középkori maradvány előtt. Valószínűleg tudni fogja azt is, hogy az igazi lovagok, akik a párbajt szalonképessé tették, nem a tyukszemükért, hanem a női gyengeség megvédéseért és a szív sértése miatt szokták összemérni kardjaikat.

On bizonyára gyönyörködött a „Parasztbecsület“-ben. Ugy-e Alfio derék és igazságos parasztember, mert lekéseli Turridut. De előbb beleharap a fülibe, a mi az olasz parasztknál felszólítás párviadalra.

A heroisták önt magasztalják most. Pedig most már ön érzi, hogy ebben a rettenetes drá-mában nem ön a hős, hanem az, akit legyilkolt. Pedig hát négy tanu és orvos mellett is elvégezhetné volna vele ezt a műtétet. És azután hagyta volna a dolgokat folyani a maguk rendje szerint.

Hiszen, ha a felesége kacérságból hallgatótt a főhadnagy csábító szavára, akkor higgye el, méltóbb büntetést nem mérhetett volna a csábítóra, mint az asszonyt. Mert az az asszony egy felesztendőn belül a kadéttal esalta volna meg a főhadnagyot.

De, ha a szerelem vitte a főhadnagyot az ön felesége karjaiba, ha szerették egymást oly végtelenül, hogy szinte vakok voltak a bűn kivitelében: akkor önnek sem ember, sem isten előtt nem volt joga a védtelen embert legyilkolni. Százszorosan nem volt, ha ezt csak férfiúi hűségének miatta tette.

kaparni 1—1½ bécsi mázsánál, pedig a fűkaszálás most foly nálunk javában. Az aratástól még távol vagyunk. Nagy a munkáshiány is, mert a munkabíró népség letakarodott községeinkből Hajdu- és Szabolcs-vármegyékbe aratásra. Habura községből magából 228 ember van oda aratni. Egyébként pedig az időjárás kedvezőre fordult. Volt esőnk s most ismét szép időnk van.

Zivatar — felhőszakadás. Tegnapelőtt a néhány napig tartó kánikulai verőfényes forróságot, váratlanul borús idő váltotta föl, úgy hogy a nehéz fellegekkel kevés megszakítással egész délután sűrű eső zuhogott alá, ami később az esti órákban nem hogy alább hagyott volna, de mindinkább fokozódott, az ég minduntalan félelmetesen zengett, vakító villámok cikáztak mindenfelé, a szél tombolt, süvitve tördelte a fák galyait, zuhogott a zápor, szóval erős nyári zivatarunk volt, amely csak éjfél táján csillapult. — Este 8 óra tájban felhőszakadászerű eső volt, mely azonban, szerencsére, nem tartott tovább egy negyedóránál. Ugy ömlött, mintha dézsából öntötték volna. A pályaudvart úgy elborította a víz, hogy a sinvasak nem látszóttak ki belőle; az épülő új állomásnak a város felől eső előtérét pedig úgy elborította a vízáradat, hogy a fiakkereknek tengelyen felül ért s az utasokkal, akiket a városba hoztak, szinte át kellett usztatniok a hullámokon. A város utcáin, melyek a Ronyva felé vezetnek, még este 10 órakor is zuhogva hőmpölygött a szennyes áradat. A vihar erősen megrongálta szőlőket, megdézsmálta agyümölcsfákat és hátráltozta az aratási munkát. Tegnapra már jobbra fordult az idő, de még mindig esős és borongós maradt, s csak időnkint sütött ki a napsugára, de azért folyton hűvös volt.

Nyári multság. Szépen sikerült mulatságot rendezett folyó hó 24-én Mező-Laborez község és a vidék intelligenciája. Részt vettek a mulatságon, mely a zöldben kezdődött estefelől pedig a vasúti vendéglő nagytermében folytatódott. Mező-Laborez vidéki kisiparosok, vasúti hivatalnokok, valamint a vidéki értelmiség is nagy számban voltak jelen. A talpalávalót a hononai cigány szolgáltatta.

Farkasok garázdálkodása. Habura vidékén ez évben is garázdálkodnak a farkasok. Minden héten lefognak egy-egy üszőt, tehenet, vagy esiköt, de különösen a kecskékben tesznek sok kárt. Hasonló pusztítást végeznek e fenevadak a szomszédságban levő Galicziában. Egyik héten ott, a másikon községünkben tesznek rabló látogatást. A szegény, kétségbeesett tót paraszt, hiába mondja a farkasnak, hogy Miatyánk ur isten — ő azt mondja: bárányláb!

Eladó két db. uszodai részjegy a f. évi ingyen jegyekkel együtt. Hol — megmondja a kiadóhivatal.

Tűz. Gálszécsről írja levelezőnk: F. hó 26-án nagy veszedelem fenyegette városunkat. Eddig ki nem derített okból, ugyanis, igen erős szélben kigyuladt az állami iskola udvarán volt ócska istálló, melytől csak 10 lépényire van az iskola, 15 lépénynyire a tanítói lakás és mintegy 6 lépénynyire a szomszédos rk. iskolai épület. Ha ezek bármelyike meggyúl a nagy szélben, abból óriási tűzvész származhatott volna. Hála azonban a gyorsan megjelent tűzoltóság emberi erőt meghaladó s kitartó munkájának, a tüzet sikerült lokalizálni. A tűzoltókon kívül néhány úri ember és köztük Molnár Béla dr. orsz. képviselő, Nemthy J. főszolgabíró, Fischer Lajos báró a tűzoltóság élén stb. igen odaadóan és sikeresen működött közre a tűzoltásnál. Díszéret illeti továbbá Kohány elöljáróságát is, hogy észrevévé a veszedelmet, a község vízipuskájával a tűz színhelyén termett. Az oltásban résztvevők fogadják mindnyájan forró köszönetünket!

Tűz a cséplésben. Magyar-Jesztreben Davidovics Adolf birtokos csürös kertjében már ki volt csépelve mintegy 600 kereszt buza; mintegy 300 kereszt pedig asztagban volt a hatalmasan működő gép közelében, amidőn folyó július hó 26-dikán délutáni 5 óra tájban a kazalrakó munkások alatt lángot vetett a szalma és azzal együtt menthetetlenül elpusztult a buza-asztag, egy 50 szekeres szénaboglya, s az eleveátoros gép is, mely szintén a birtokos tulajdona volt. A veszedelemből csak a kazán menekült meg épségben. A tüzet valószínű hogy valamely, a földön alkalmazott munkásnak ügyetlen pipára gyújtása okozta, mivelhogy azokban a percekben teljes szélesed volt.

Eladó egy egész jókarban levő 3 szoba fűtésre alkalmas fehérén zománcozott 3 méter magas Meidlingi-kályha, — hol megmondja a kiadóhivatal

Legujabb. A polgári felsőbb leányiskolának még az 1899/900 tanév kezdetén leendő megnyitására a kultusz-minister értesítette főispánukat.

Irodalom.

Az „Adalékok Zemplén-vármegye Történetéhez” e. havi folyóiratunknak ez évi 8-ik (augusztusi) füze, a következő tartalommal jelent meg: 1. Zemplén-vármegye történelmi földrajza. (VII. közl.) Irta: Dongó Gy. Géza. — 2. Zemplén-vármegye politikai és helyrajzi ösmertetése. (32. folyt.) Fordította: Matolai Etele. — Történelmi jegyzetek Zemplén vármegyéről. (31. folyt.) Ford: Dongó Gy. Géza. — 4. Sárospatak város és vára történetéhez. (III. közl.) Irta: Soós Elemér. — 5. Zemplén főispánjainak sorrendje (I. közl.) Ford: Dongó Gy. Géza. — 6. Szirmay András naplója. (28. folyt.) Közli: Karsa Ferenc. — 7. A piariták Zemplén-vármegyében. (6. folyt.) Irta: Hudra János. — 8. Történelmi és földrajzi adatok Csertés közsegről (3 folyt.) Irta: Sztavrovsky Gyula 9. Kossuth Lajos „Jelentése.” Irta: Paszlovsky Sándor. — 10. A Bukóezhgyi monostor története. (I. közl.) Irta: Ungváry Ede. — 11. Vármegyénk 1801-ben a borhamisítók ellen. Közli: Kemechey János. — **Levelesláda:** 12. Arpádkori adatok Olasz-Liszka történetéhez. Ford: Horváth K. Vince. — 13. Gara Miklós nádor ítéletlevele. Közli: Dongó Gy. Géza. — 14. Egy adat Tolesva történetéhez. Közli: Fodor Jenő. — 15. Dézsmalevél 1629-ből a koldusoknak Közli: Dongó Gy. Géza. **Tárca:** 16. II. József császár és a megyesszai pap. Irta: Zombory Gedő. — 17. A szerkesztő póstája. — 18. A kiadó póstája. — **Függelék:** 19. A gróf Andrássy-család nemzedékrendi táblázata (I—III.) Összeállította: Doby Antal. — Az „Adalékok” előfizetése egy évre (12 füzetre) csak 2 ft 40 kr. *Melegén ajánljuk mindenkinek, akit vármegyénk viszontagságos története érdekel, főképpen pedig ajánljuk a községek figyelmébe, annyival is inkább, mert ebben az évfolyamban kezdetét vette az egyes községeknek külön-külön történelmi és helyrajzi ösmertetése is.* Kövessék e tekintetben a t. jegyzőségek N.-Azar, Bánóc, Bély, A.-Bereczki, Czigánd, Gálszécs, B.-Kisfalud, Lelesz, O.-Liszka, B.-Szentcs, Sajóhidvég, Mád, M.-Zombor, Erdő-Bénye, Tokaj, T.-Szada, H.-Németi, Homonna, Ónd, Rátka, Golop városok és községek példáját, kik a képviselőtestületek elhatározásából megrendelték az „Adalékok”-at és már be is léptek t. előfizetőink sorába.

Menyaszonnyruha-selyem 65 krtól

14 ft 65 krig méterenként, — valamint fekete, fehér és színes **Henneberg-selyem** 45 krtól 14 ft 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szín és minőségben. **Privát-fogyasztóknak** postabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — **mintákat pedig** postafordultával küldenek

Henneberg G. Selyemgyárai, (cs. és k. udvari szállító) **Zürichben.**

— Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó. —

CSARNOK.

Füldő-levél.

A.-Kéked, jul. 25.

„Igazolvány”

„Mely szerint alulírott hiteles készséggel „bizonyítom, miszerint Frisch Heiman, Hell Jenő „és Kornstein Jenő s.-a.-njehelyi lakosok, foglal- „közásukra nézve most biciklisták, a mai napon „irodamban megfelelő kosztümben megjelentek „és 8 órai itt tartózkodásra engedelmet nyertek. Kelt A.-Kéked, 1898. jul. 24.

A *füldő igazgatóság.*”

A személyazonosságot igazolják:

Schön Miksa és László Béla.

Szolgáljon ez igazolásul mindazoknak kik a „Mezei” kavéházban kételkedni mertek Kéked világfüldői volta felett és az én kedves barátaim biciklizésben való jártassága és merészsége felett.

Akár csak találkát adtak volna egymásnak a kassai és s.-a.-ujhelyi sport férfiak, úgy önzöltek el a kerékpárosok kis esendes füldőcskénket, nem esekély bántatára a falu ily látványhoz nem szokott lakosainak. A kassaiak 21-én voltak, így nyert játéuk lett volna, ha Ujhely 3 kerékpárosa füsesé nem teszi a játéukat; ez még csak hagyján, de mikor evésre és ivásra került a dolog, az ujhelyiek csuffá tettek a kassaiakat, végig ették az összes vendéglőket, megitták a roszbort minden készletét, közbe legyen mondva, a füldőző közönségre valóságos jótémény, és ha még soká tart, egy szál cigány se maradt volna hirmondónak. Így tesz ki egy rendezett tanács magáért.

A rendezett tanácsról jut eszembe, hogy mig én itt a szünidő nagy semmittevést háborítlanul élvezem, addig városom odahaza oly átalakulni megy keresztül, hogy rá sem fogok ismerni mire haza érek és úgy fogok járni mint a lengyel zsidó, ki el volt ragadtatva Magyar-

ország csodatevő hatásáról, ahol kis fiaeskája, kívül Lengyel honban 12 és fél évig lakott Magyarországon egy fél év alatt 13 éves lett egyszerre.

Bizony városunk is utóbbi néhány év alatt egy félszázad mulasztását pótolja majdnem. A hajdani sáros, sötét és rendezetlen nagy községből egy, minden tekintetben rendezett, a kor minden követelményeinek megfelelő szép és esinos várost találunk ha és itt a még megoldásra váró egy esomó kérdés tódul elénk, mely az új tanácsra, de különösen az isteni gondviselés által rendelt polgármester bölcsességére lesz utalva. Ilyenek az egészségügyi, oktatásügyi és főleg az anyagi dolgok. Vizvezeték és árnyas népliget előteremtése, polgári fiu- és leányiskola létesítése; a jövedelmek szaporítása és a kiadások lehető megszorítása volnának városunk jövő boldogságának alapfeltételei.

De mit is bocsátkozom én ilyen dologba, mik csak az ujonan megválasztott városatyákra tartoznak, majd fogják ők tudni mi a teendőjük.

Mégis ilyen az ember, nagyobb bennem a lakhelyem iránti szeretet és érdeklődés mint a leirási hajlam, mert e füldőző és vidékéről a mit lehetett már tavaly megirtam, újabb dolog ily kis füldőben úgy se adja magát elő és ebben áll fő előnye gyógyhatásán kívül. Aki nem vágyik szórakozásra és nincs sok fölösleges pénze, az csak Kékedre jöjjön, hol olesón és jól lehet semmit se tenni. Anyira jól lehet itt henyélni, hogy alig jut az embernek ideje a napi lapokat olvasni, melyek ide is csak azt hozzák amit az ember untig olvas odahaza is! Ha az aradi defraudast küldték volna inkább az Ördögzigetere Dreyfus helyett, talán az Amerikaipanyol háboru is elmaradt volna; ebben összeponosul a lapok érdekessége.

A füldőnek állandóan 60—80 vendége van, leszámítva a vasárnapi kirándulókat, akik százaival töltik meg a füldőt. A vendégforgalom egy évadon át 300-at tesz ki.

A tervezett építkezések és a tavaly javaslatba hozott újítások javítások elmaradtak ugyan, de a bárónők vendégszeretete és a szegények iránti kifogyhatatlan könyörülete mindig fokozottabb mértékben gyakoroltatik. Aki magát szegénynek mondja, ingyen nyer füldőt, lakást, sőt néhányan élelmezést is.

És ha ma még közlöm, hogy a füldő igazgatása ez idén is özv. Novelli Albertné urnő kezében van, ki minden füldő-vendég iránt nem csak a figyelmes hivatalnok, de szeretetreméltóságával mindenkit megnyer és lekötölez: füldőlevelemet az olvasó közönség nagy megnyugtására már ez időre be is fejeztem.

Schneider J.

Unalom az élet megrontója.

— Monolog. —

Irta: Klár István.

— Én kérem aláson rendes körülmények között nem igen szoktam gondolkozni. Nem azért, mintha olyan kicsiny volna az agyvelőm, hogy nem volnék képes rá. Nem, kérem aláson. Az ellen tiltakozom. Azt a feltevést hitelesen meg tudom cáfolni a kalaposommal, aki midőn a mértékvételnél először is, másodsor is, harmadszor is 60 centimétert olvasott le a mértékszalagról, hízkeldeve jegyezte meg: No, az urnak körülbelül annyi agyveleje lehet, mint egy lónak, aminek én úgy megürültem, hogy két kalapot rendeltem nála egyszerre.

Amint méltóztatnak tehát látni, rendes körülmények között nem azért nem gondolkozom, mintha nem tudnék gondolkozni. Nem. Hanem pusztán csak azért nem gondolkozom, mert nincs rá szükségem. Az én foglalkozásom olyan, hogy amellet nem kell gondolkozni. Én ugyanis orgonafujtató vagyok.

Eleinte bántotta az önérzetemet, hogy a sors olyan foglalkozást juttatott, amely mellett nem kell gondolkozni. De aztán kénytelen voltam beletörődni a változhatatlanba. Eleinte megpróbáltam feladatomat gondolkozva végezni és abból sokoldalú dolgot csinálni. De nem sikerült. A fizikai törvények és az orgonista megühsították szándékomat. Az én foglalkozásomban ugyanis kétféle változatosság van. Még pedig vagy fent van a fujtató rud és akkor le kell nyomni, vagy lent van a fujtató rud és akkor meg meg kell várni, mig feljön.

En tehát eleinte, hogy a dolgot sokoldalusítsam, nem vártam meg, mig a fujtató rudja feljött, hanem majd a fél-, majd a negyedrészt utjából, egyszóval mindig más és más magasságból nyomtam vissza, mig egyszer megpróbáltam éppenséggel fel nem eresztetni. Ez szegte aztán szárnyát nagyravágyásomnak.

Mikor ezt az utolsó sokoldalusítást keresztülviendő, a fujtató rudjára ültem, az orgona elnémult. A hívők megszűntek énekelni és ámulva néztek az orgonista felé, az orgonista pedig hátrafordult és úgy nyakonszelekedett, hogy lefordultam a fujtató rudról. Ennek a pofnak

aztán
hogy a
énekelt
vére; h
foglalk
pedig,
ben m
godtan
hogy a

enyém
semmi
táknak
órába.
szórak
En az
alól is
vagy
fokozá
gondol
nagyot
annyit
orgoná
sem k
ban,
kellte
dolkoz
közás.
beleizi
érezte
letem
tom,
jutott
az éle
helyze
megj
meg
dolko
hogy
maga
zás n
den e
agyve
Az ig
fárad

az un
nem
szaba
nagy
lalko
musz
tudni
akard

össze
elind
akart
unak
legye
mész

kürtt
pedig
Az o
Mik
kája
mi s
azt
vele
teni.
isme
jára
olya
lyen
üve
tart
gon
lába
szél
tett.
el.
ráb
két
tam
érv
nak
vag
és
hog
vol
esa
ner
má
ugt
mo
kiv

old
lop
ket
me
az
mé
arc
tar

tag

aztán igen sok következménye lett: először, hogy az orgona megszólalt és a hívők tovább énekeltek; másodsor, hogy eleredt az orrom vére; harmadsor, hogy az eset után lemondtam foglalkozásomnak sokoldalúságáról; negyedsor pedig, hogy rendes foglalkozásom végzése közben megszüntem gondolkodni és azontul nyugodtan megvártam, míg a fújtató rud feljön, hogy azt újból lenyomhassam.

— Mint minden foglalkozásban, úgy az enyémben is vannak időszakok, amikor éppen semmivel sem kell foglalkozni. (Hála a szociális-táknak, most már 16 órai ilyen idő van egy 24 órába.) Ezt az időt a többi közönséges halandó szórakozásra és pihenésre szokta felhasználni. En azonban kivételt képezek ez alól a szabály alól is. En a szabad időmben csak unatkozni, vagy nagyon unatkozni szoktam. Amely két fokozat szerint vagy sokat, vagy nagyon sokat gondolkozom. Eleinte örültem, hogy sokat és nagyon unatkozom, mert ezalatt az idő alatt annyit gondolkoztam, hogy amikor elérkezett az orgonafújtatás ideje, semmi megerőltetésembe sem került a nemgondolkozás. Későbbben azonban, hogy beálltak az ünnepek és igen sokat kellett fújtatni, annyira belejöttem a nemgondolkozásba, hogy kezdett terhemre lenni az unatkozás. Annyira elszoktam a gondolkozástól, hogy beleizzadtam, ha két percig gondolkoztam. Ugy éreztem magam, mintha minden agyvelőtekerületemet ki akarták volna egyenesíteni. Mondhatom, nem valami kellemes érzés volt. Akkor jutott eszembe az a közmondás, hogy „unalom az élet megrontója.” Aminek a tartalma az én helyzetemben egy esepet sem volt biztató. Igen megijedtem, hogy ezentul az életem gyakran meg lesz rontva. De később, hogy megint gondolkozni kezdtem, megnyugodtam. Elhatároztam, hogy én itt is kivételt fogok képezni. Feltettem magamban, hogy megmutatom, hogy az unatkozás nem fog ki rajtam. Összeszedtem tehát minden erőmet és a még ki nem egyenesítve érzett agyvelőtekerületemmel gondolkozni kezdtem. Az igaz ugyan, hogy nagyon megizzadtam, de fáradságomat siker koronázta.

— Rájöttem, hogy ha nem akarom, hogy az unatkozás az életemet megrontsa, akkor vagy nem szabad unatkozni, vagy ha unatkozom, nem szabad gondolkozni. Nemde, ez megérte azt a nagy fáradságot? Igen ám, de unatkozni, a foglalkozás nélküli időm mennyiségéből kifolyólag, muszáj voltam és így azt kellett meg tudni, hogy mit csináljak, ha unatkozom és nem akarok gondolkozni.

— Tekintettel arra, hogy akkor már az összes agyvelőtekerületem ki voltak egyenesedve és így tovább gondolkozni nem voltam képes, elindultam az ismerőseimet felkeresni. Tőlük akartam megtudni, hogy mit csinálnak ők, ha unatkoznak és nem akarják, hogy az életük meg legyen rontva. Hogy nem sokáig járkáltam, az természetes, mert mindössze három ismerősöm van.

— Az egyik omnibusz-kocsis a Vadász-kürtben. A másik muzeumi teremőr. A harmadik pedig trombitás, címzetes tizedes a honvédeknél. Az omnibusz-kocsis a bakon aludva találtam. Mikor a lábát elkezdtem ráncigálni, cigaró-csutkájára irányból képen lötyentett. Aztán, mintha mi sem történt volna, tovább horkolt. Biztosan azt hitte, hogy valamelyik pajtása ingerkedik vele. Többet aztán meg sem kíséreltem felköltetni. Ott hagytam és elmentem a múzeomba. Az ismerősömet a harmadik teremben, az asztalkájára könyökölve, találtam. Ő is aludt. Egy pár olyan fajta üveg volt a széke alatt, mint amilyenben bogarak állanak spirituszba eltelve. Az üvegek természetesen üresek voltak. Hogy a tartalmát az én ismerősöm üritette ki, onnan gondolom, mert egy kabócának a két hátulsó lába még akkor is ott agaskodott ki a szája bal szélén. Megkíséreltem felköltetni, de nem lehetett. Szegény öreg nagyon sok bogarat nyelhetett el. Mielőtt ott hagytam volna, nehogy valamit rábizonyítsanak, a kabócának a még kint lévő két lábát is bedugtam a szájába. Aztán elindultam a trombitás-káplárt felkeresni. A kaszárnyába érve, egyenesen a kantinba mentem. A káplárnak ugyanis két főtulajdonsága volt. Még pedig vagy trombitált és akkor nem ivott; vagy ivott és akkor nem trombitált. Tekintettel pedig arra, hogy trombitásztól nem hallottam, elég okom volt őt a kantinban keresni. Az egyszer azonban csalódtam. A trombitás sem nem trombitált, sem nem ivott. Mikor kérdezősködtem utána, tudomásomra adták, hogy az egyesben ül. Nagyot ugrottam örömben. Biztosra vettem, hogy most unatkozik és így meg fogja tudni adni a kívánt felvilágosítást.

— Megvártam, míg az őr az épület tulsó oldalára került. Aztán a trombitás ablakához lopóztam és nevéen szólítottam. A merénylet sikerült. Egy orrot láttam a sűrű rostély között megjelenni. Rögtön ráismertem róla, mert csakis az én ismerőseim lehetnek, akik olyan különböző méretű orrlyukakkal vannak megáldva. Szomoruarcot igyekeztem vágni, aztán egyenesen a tárgyra térve megkérdeztem: Unatkozol komám?

— Nagyon, volt az őszinte válasz. — Aztán tapasztalod, hogy az unatkozás az élet megron-

tója? — De még mennyire, nyögte szomoruan. — Hát, ha nem vagy becsukva szoktál unatkozni? — Ugy láttam egy kicsit különösnek találta kérdésemet, mert már mérgesen felelt rá, hogy: néha. — Aztán akkor mit csinálsz, hogy az életed meg ne legyen rontva? — A kérdésem után akkorát üvöltött mint egy javakorabeli sakál. De aztán észre tért. Belátta, hogy most úgy sem árhat nekem. Nyugalmat erőltetett tehát és tudomásomra adta, hogy odakint, ha unatkozik nincs megrontva az élete, mert vagy iszik, vagy trombitál. De egyszerűsmind azt is tudomásomra adta, hogy, ha odakint szentől-szembe állva kérdeznék tőle ilyen bolondokat, hát úgy pofonvána, hogy a fogaim kettősrendekben masiroznának ki a számból. Elhittem neki, amit mondott, mert az ismerőseimet igen jól ismertem. De szerencsémre egyelőre nem volt mitől félnem. Azt azonban, hogy vagy iszik, vagy trombitál azt azelőtt is tudtam. De elhittem magammal, hogy csak mostantól fogva tudom és elhatároztam, hogy ezentul, ha unatkozom, nem gondolkozni, hanem én is vagy inni, vagy trombitálni fogok. Hátha nekem is sikerül, ami a trombitás ismerősömnek sikerült! A párbeszéd után, hogy kiengeszteljem, a rostélyok között bedugtam egy magyar cigarettát és hat szál gyujtót, aztán biztosítva részvétemről haza indultam.

— Utközben vettem egy ezredtrombitát meg egy félliter keménymagos pálinkát és alig vártam, hogy haza érve unatkozni kezdjek. Otthon aztán kiültem a nyitott ablak elé. Megvártam míg annyira unatkoztam, hogy már kezdem magam rosszul érezni. Akkor aztán először megittam a keménymagos pálinkát, aztán pedig hozzá láttam a trombitálásához.

— Pompásan sikerült. Azontul nemesak hogy nem unatkoztam, de a legpompásabban mulattam.

Ugy 6 óra lehetett délután mikor a tüzi riadót kezdtem fujni. Alig értem a közepére a szomszéd házakból egymásután tűntek fel a sissakos, mászóaltás önkéntes tűzoltók, akik kivétel nélkül mind a vélt tűz felé igyekeztek. Némelyikük annyira sietett, hogy a felszerelését utközben esatolta magára. Hogy minden gyanut elhárítsak magamról én is elmentem a tüzet keresni. De csak az első koresmáig mentem. Ott betértem egy félliter keménymagos pálinkára. Este 8 órakor megint haza mentem és elfujtam a katonai takarodót. Alig végeztem be, izzadt bakákat láttam a kaszárnya felé laufsrittolni, akiknek mindegyike azon káromkodott, hogy milyen hirtelen ment el tőle az idő. Egy káplár meg pláne az ablakom előtt vágta a földhöz az óráját amiért az csak 8 órát mutatott. Majd meg hasadtam nevetemben. Mikor kinevettem magam, megint trombitálni kezdtem a halotti indulót. De megzavartak. Valaki kopogtatott az ajtómon. Ahogy kinyitottam a házigazdám lépett be rajta. Nem ült le mert nem volt mire. Csak úgy állva kérdezte, hogy unatkozom-e?

Mondtam neki, hogy most már nem. — Hát miért trombitál akkor? kérdezte emelkedtebb hangon.

Azért, mert ezelőtt unatkoztam válaszoltam teljes lelki nyugammal. — No hát nekem ahhoz semmi közöm unatkozott-e vagy unatkozik. De az én házamban többet nem trombitál. Azért, hogy maga unatkozik az én életem nem lesz megrontva. Ha ezentul is szándékozik trombitálni, akkor azonnal költözködjön ki. — Azzal nagy mérgesen becsapta maga után az ajtót és magamra hagyott.

Az első kísérletem azonban sokkal jobban sikerült sem hogy kedvem lett volna a trombitálásról lemondani. Nem maradt tehát más hátra, mint kiköltözködni. Összekötöttem az esernyőmet a sétépálcámmal a trombitát a hónom alá fogtam és kiköltözködtem. Az éjszakát a sététerem egy padon töltöttem ugyan de meg voltam magammal elégedve. Megmutattam, hogy kivételt képezek itt is, mert, ha én unatkozom nem az én életem, hanem a mások élete van megrontva.

Vármegyei Hivatalos Rész.

16912. sz. T. Zemplén-vármegye alispánjától.

A s.-a.-ujhelyi járás főszolgabírójának f. évi 3382. sz. a. kelt jelentése, mely szerint a bodrog-halászi körjegyzőség székhelyének Bodrog-Halász községből Józseffalvára leendő áthelyezésének engedélyezését a szövetkezett községek képviselőtestületeinek hozzájáruló nyilatkozata alapján véleményezi, miből kifolyólag alólírott alispán következőleg:

Határozott:

A bodrog-halászi körjegyzőséghez tartozó Bodrog-Halász, Józseffalva és Vég-Ardó községek képviselőtestületeinek bemutatott egybehangzó jegyzőkönyvi határozatai alapján az 1886. évi XXII. t.-c. 67. §-ában gyökerező jogomnál fogva a szövetkezett körjegyzőség székhelyének

Bodrog-Halász községből Józseffalvára „Józseffalvi körjegyzőség” elnevezéssel leendő áthelyezését ezennel engedélyezem.

Minthogy továbbá a kör székhelyének anyakönyvi tekintetben leendő áthelyezése is szükségeltetik, — az összes iratok az 1894. évi XXXIV. t.-c. 3. §-ának rendelkezése értelmében a nagyméltóságú belügyministeriumhoz leendő felterjesztése céljából a törvényhatóság közigazgatási bizottságnak bemutatattani határozatnak

Jelen határozatról s.-a.-ujhelyi járás főszolgabírája és a szövetkezett községek képviselőtestületei értesítettetni rendeltetnek.

S.-A.-Ujhely, 1898. évi július 22.

Matolai Etele, alispán.

16,561/sz. T. Zemplén-vármegye alispánjától.
A 10 főszolgabíróknak.

A hesseni légy elleni védekezés tárgyában folyó évi 44,701., 1897. évi 40,307 és 1894. évi 46,414. szám alatt kiadott földmívelésügyi ministeri intézkedéseket minél szélesebb körben leendő közhírítéssel s megfelelő eljárás végett másolatban kiadom.

S.-A.-Ujhely, 1898. július 22.

Matolay Etele, alispán.

Másolat.

Földmívelésügyi magyar királyi minister 44,701/IV-3. sz. — Velamennyi törvényhatóságnak. — A hesseni légy (Cecidomya destructor) az ország több részében ez évben is még elég jelentékeny károkat okozván, az ellene való védekezési eljárás, de különösen az eddig legsikeresebbnek bizonyult csalogató vetések alkalmazása az egész ország területén, ott ahol szükséges, mulhatatlanul és pontosan foganatba veendő. Felhivom ennél fogva a törvényhatóságot, hogy azon esetben, ha a hesseni légy a törvényhatóság területén ez évben is fellépett volna, az 1897. évi július 12-én 40,307. sz. a. kiadott körrendeletben foglaltakat, illetőleg a csalogató vetések alkalmazásának módját, a vármegye gazdaközönségének a lehető legkiterjedtebb módon hozza tudomására és a védekezési eljárás pontos végrehajtását a legszigorúbban ellenőriztesse, minek megtörténtéről tegyen hozzám jelentést. — Budapest, 1898. július 6. A minister helyett: Kiss s. k. államtitkár. körrendelet másolatát az alábbi kiegészítéssel: „Mint-hogy a learatott gabonafélék takarítása közben sok mag kipereg és nyáron ki is kell, az ilyen kizöldült szántóföld (zöld tarló, árva buza, árva roz) ugyanazzal a jelentőséggel bír, mint az ajánlott csalogató vetés, amennyiben az augusztus, vagy szeptember hónapban rajzó hesseni légy ezt a zöld tarlót is ellepi, azért tehát az efféle szántóföldek kihajtott vetésének az őszi vetés előtt való leszántása ép úgy szükséges, mint a csalogató vetéséknél is — kiadom. Kelt Budapest, 1897. évi július hó 22-én. Darányi sk. Másolat. 40307. számhoz. A csalogató vetések abban állanak, hogy minden táblában már aug. utolsó, vagy szeptember első napjaiban több helyen néhány barázdányi őszi gabona, vagy árpa vetendő, mely célra a legsilányabb minőségű vetőmag is használható. Ezek a csalogató vetések arra valók, hogy a hesseni legyek ezekbe rakják petéiket. Az ilyen csalogató vetések azután a rendes vetés — legkésőbb azonban a tél beállta előtt jól alá szántandók, ügyelvén arra, hogy egész hosszukban tökéletesen föld alá kerüljenek és így belőlük tavasszal a légy-rajok kise szállhassanak. Igen ajánlatos az ilyen alászántott csalogató vetések lehengerezése is. Felhivom a közönséget; hogy abban az esetben, ha a hesseni légy a törvényhatóság területén nagy kiterjedésben és kártékony módon lépett fel, a fenyegető veszély nagyságára való tekintettel, eme védekezési módot, a vármegye gazdaközönségének a lehető legáltalánosabb módon sürögösen tudomására hozza és elvárom, miszerint gondoskodik arról, hogy ezen védekezési mód a legszigorúbb pontossággal és teljes eréllyel végre fog hajtani és a járási főszolgabírákat, valamint a községi elöljárókat is a védekezési eljárások lelkiismeretes betartásának ellenőrzésére súlyos felelősség terhe alatt kötelezend. Ezen rendelet végrehajtásáról annak idején jelentést várok. Festetits sk. A másolat hitelül Dávid sk. irodatiszt.

16894. sz. T. Zemplén-vármegye alispánjától.

Hirdetmény.

Az érdekeltek tájékozásul közlésem, hogy az Eperjes, Eger, Igló, Kassa, Munkolcz, Besztercze-Bánya, Máramaros-Sziget, Munkács, Nyiregyháza, Szatmár és Ungváron állomásozó cs. és kir. közös hadsereg és m. kir. honvédség helyőrségi csapatai, intézetei és elszigeteltjei számára szükséges élelmi cikkek biztosítása iránt a közös biztosító bizottság által kibocsájtott hirdetmény az érdekeltek által a vármegye irattárban a hivatalos órák alatt megtekinthető.

S.-A.-Ujhely, 1898. július 26.

Matolai Etele alispán.

A földművelésügyi m. k. minister kiadványa
Útmutatás a szőlőmoly (Cochylis ambiguella) és
szőlőlilonca (Tortrix pilleriana) irtására.

(Folytatás és vége.)

III. Minthogy a szőlőmoly és a szőlőlilonca az ország legtöbb részén ez idő szerint még csak szórányosan fordulnak elő, legfőbb sulye két rovar hernyójának irtására fordítandó, egyrészt azért mert az ilyen korban könnyen föl-található s ugyancsak könnyen irtható is, s másrészt azért, mert ez az eljárás aránylag véve a legolcsóbb munkával, de egyúttal a legjobb sikerrel jár.

Addig míg a moly hernyója (május elejétől június közepe tájáig) a fürtön elősködik s ott a megrágott szőlővirágzat részeitől készített gubóiban él, nem kell egyebet tenni, mint köztetés alkalmával a töke virágzat-fürtjeit egymásután végig megnézni s a kis hernyó fészket leszedni. Minthogy pedig egyik-másik hernyó-fészket üres, azért nem kell a hernyót magát keresni, ami hiábavaló időtöltéssel jár, hanem le kell szedni valamennyi gyanus fészket. Hogy a szedő munkások (legjobbakra a munkások) szedés közben a fürtöket ne igen rongálják, célszerű, ha azok hernyócsiptetővel vannak felszerelve. Ez a hernyó-csiptető pedig házilag készíthető, a mennyiben ahhoz csak 35-40 cm. hosszú és 3 millim. vastag átmérőjű nyers (nem izsított) drótdarab szükséges, a melyet közepe táján egyszer vagy kétszer karika alak-jára kell hajlítani, de úgy, hogy a drót két vége, mint a nagy U betű két szára egymással párhuzamosan álljon. Az így készített csiptető két szarát azután kalapáccsal laposra kell kalapálni s a szétkalapált hegyét reszelővel egyenesre igazítani. Hogy pedig a csiptető összeérő két lapos hegyével a hernyócsiptető jobban és biztosabban megfogja lehessen, jó, hogy ha ez a két hegye belülről érdes, mely érdességet neki szintén a reszelő élével lehet adni.

E csiptetővel azután az egyes hernyócsiptetőket a fürtnek nagy sérelme nélkül szedhető ki és vagy megsemmisíthető kézzel, vagy — aki munkáit ellenőrizni akarja — szedetheti azt fészkestől egy kis — vagy egy hazmadnyira vízzel telt — edénybe (legjobban: övre kötött befőttes üvegbe). A munka eleinte, míg a munkások belejönnek a kellő gyakorlatba, lassu, de azután szaporán halad. Hol nagy a fertőzés ott tanácsos, hogy 8-10 munkás után egy megbízható felügyelő munkás menjen, a ki a munkát ellenőrzi s a hanyag munkást az elhagyott hernyók felszedésére utasítja.

IV. Ugyanugy történik a szőlőlilonca (Tortrix pilleriana) nagyobb hernyójának szedése azzal, hogy miután ez a zöld hernyó igen fürgé és a levél érintése után fészkeiből legtöbbször hirtelen kiugrik, a munkás legyen figyelmes a hernyó ezen ugró tulajdonságára is. Miután ez a hernyó az egy kissé összesodrott levelekben él, legjobb az ilyen levélrészlet egyszerűen letépni és a hernyót összenyomni. E hernyó keresésénél figyelmeztetőül szolgáljon az, hogy amely szőlőtöke levélzete igen meg van rágva (olyan, mintha jég érte volna), ott bizonyára meg van a szőlőlilonca hernyója is.

V. A szőlőmoly második nemzedéke a fürtöt hántja és pedig körülbelül július elejétől augusztus közepe tájáig, esetleg még szeptember elejéig: egyes példányok akadnak ilyenkor is. Itt is csak a kézzel való szedetés tanácsos és pedig úgy, hogy a hernyó-csiptetőt itt egy kis, de hosszú águ olló helyettesíti: ezzel le kell vágni a fertőzött (rothadó) fürtrezt, hogy így azzal eltávolítsuk a hernyót s megakadályozzuk a fürt további rothadását. A levágott fürtrezt pedig egy mélyebb edénybe kell összegyűjteni s azután vagy forró vízben megsemmisíteni vagy trágyalébe fojtani.

VI. Minthogy pedig egyik másik helyen a hernyók egy része mégis kikerülheti a szedő munkások kezét s azok teletelés végett már augusztus vége felé, az időjáráshoz képest később is a töke alsó kérges részére, vagy a karókra húzódnak, szükséges, hogy a hernyó itt is irtassék. Ez történhetik őszzel és folytatás-képpen tavasszal; őszzel a betakarításig, tavasszal a bontás és esetleg a metszés után március végéig. Az irtás itt következőképpen történik. A munkás a töke alsó részéről a kérget előbb kézzel lehántja és összeszedi; a tőkét azután kisebb drótkéfével ledörzsöli, hogy így az ott meghúzódott hernyókat (s október közepe után) esetleg már bábokat megsemmisítse. Mint-hogy azonban a hernyó a régebbi csapokba is behúzódhat és ezek a csapok nem egykönnyen távolíthatók el; ezeket a csapokat úgy kell megtisztítani, hogy azok belébe egy hegyes dróttal (árral) a munkás egyszer-kétszer beleszur s a rovarát megsemmisíti.

Ha pedig a karók igen repedések, vagy rajtuk marad az illető fa kérge is, úgy megtisztítandók azok is; s jövőre nézve legcélszerűbb csak sima karót alkalmazni s a régi kérges karókat fokozatosan ilyenekkel fölcserélni, mert

nem ok nélkül való kifogás az, hogy a régi homoki, u. n. „gyalog-szőlők”-ben, hol karó nem volt, nem volt szőlőmoly sem. Itt a hernyó teletelésre mindig a töke nyakára és régi csapok közé húzódtak, de ezeket télire betakarták s akkor annyi pusztult a hernyóból, hogy alig maradt belőle valami, azaz kártékonyt nem igen vált. Most azonban, hogy minden valamire való szőlőben van karó is, a mely hernyók azokban is telelnek át, ezekből fertőzik újból és egyre tömegesebben a fejlődő szőlőt. S ez oknál fogva tehát nagy figyelem fordítandó a karók tisztántartására még akkor is, ha azok simák. Vaskaró vagy drótmivelés ilyen szempontból véve minden esetre a fakarónál jobb volna.

Ennyiből áll az összes irtóeljárás, amely ez idő szerint gondosan és általánosan alkalmazva lehetővé teszi, hogy egy szőlőmoly, mint a szőlőlilonca kártétele meggátoltassék.

A fertőzött virágzatnak és fürtöknek különféle anyagokkal való permetezése, a rajzó molyok ellen való tüzelés és lámpások alkalmazása eddigelé még nem adott teljesen kielégítő eredményt s így mellőzendő.

Legjobb eredménye és általánosan jó hatása azonban csak akkor lesz meg a védekezés eljárásnak, ha azt az érdekelt birtokosok mindnyájan és egyöntetűen hajtják végre.

Budapest, 1898. június végén.

M. kir. áll. Rovartani Állomás.

3368/L. 98. sz.

Zemplén-vármegye varannai j. főszolg. birájától.

Körözés.

Vladár Emil klazáni lakos, nagybirtokos mai napon bejelentette hivatalomban, miszerint e hó 26-án délután Majorócza községbeli legelőjéről egy 3 éves, szürke kanca csikója elbitangolt. Felkérem a községek előjáróságait, miszerint ezen állatot nyomozni s feltalálás esetén hivatalomhoz jelentést tenni sziveskedjenek.

Varannó, 1898. július hó 27-én.

Diószeghy János, szolgabíró.

Heti naptár.

Vasárnap,	július 31. Ignác
Hétfőn,	augusztus 1. Vasas sz. Péter
Kedden,	augusztus 2. Alfonz vt. †
Szerdán,	augusztus 3. Istv. megt.
Csütörtök,	augusztus 4. Domokos hv.
Pénteken,	augusztus 5. Havi B. A. †
Szombaton,	augusztus 6. Urunk színv.

Nyilt-tér.)*

Adler és Gold kassai czég 1888. év óta az összes nyomtatványain „cs. és kir. kizárólagos szabadalmazott likörgyár” jelzést használta a nélkül, hogy arra jogosítva lett volna.

Ezen kihágás miatt a czég tulajdonosa **Adler Adolf** az ottani hatóság által meglett büntetve és az összes nyomtatványok megsemmisítése elrendeltetett.

Valában ez nagyon jellemző ezen urra, miután folyton tiszteletbeli állásokra vadászik és emellett minden alkalommal tisztességére hivatkozik.

Y.

*) Az e rovatban közöltökért nem vállal felelősséget a Szerk.

A szerkesztő postája.

D. urnak — Tokaj. A könyvismertetés lapnak jelen számából kiszorult A jövő számba iparkodunk behozni. Tragikum. Átolvassuk. **M. R. S.-A.-Ujhely.** Kérelmének csak a „Nyilt-tér”-ben szoríthatnák helyet; ez irányban felvilágosítást ad a kiadóhivatal. Egyébként tanácsunk az, hogy panaszával forduljon a város főbirájához.

Felelős szerkesztő:

Dongó Gyárfás Géza.

Kiadó-tulajdonos **Éhler Gyula.**

Hirdetések.

Bérlet.

A vasuti indóház közelében a Gubás-utczában fekvő ugynevezett „Truttler-magazin” épületben több rendbeli magtár helyiség azonnal bére kiadó.

Láczay Elek,

üggyéd.

A Dr. EGGER-féle
Injectio Hamamelis Virginica

a leghatásosabb külszer (befecskendezés) férfiak és nőknél, új és idült folyások valamint esőbántalmak orvoslására. A Hamamelis Virginica tropicus növény rendkívüli hatása a nyákhártyára orvosiilag már régen el van ismerve, úgy hogy ezen különben is szerencsés összetételű Injectio ennek köszönheti gyógyerejét 2-3 üveg használata a legmakacsabb bajt tetemesen javítja, illetve meggyógyítja.

Egy üveg ára 70 kr., a pénz előleges beküldése mellett postán bérmentve: 1 üveg 1 frt 05 kr., 2 üv. 1 frt 75 kr. 3 üv. 2 frt 45 kr. Főraktár: Gyógyszertár a „Nádor”-hoz Budapest, VI., Váci-körút 17.

Kapható S.-A.-Ujhelyben **Kincsesy Péter** gyógyszerész urnál.

Tk. 1445/98. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tokaji kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak Guthy József és társai végrehajtást szenvedő elleni 168 frt 46 1/2 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törv.-szék (a tokaji kir. járásbíró) területén levő Tolcsva község határában fekvő

1. a tolcsvai 232. sz. tjkvból 486 régi és 517 új hr. szám alatt foglalt öv. Guthy György, Anna és Peter nevével álló ingatlanra 92 frt;

2. a tolcsvai 232. sz. tjkvból a 809. sz. tjkvbe átvitt 487 régi és 516 új hr. sz. alatt foglalt Br. Waldbott Frigyes nevével álló ingatlanra 20 frt;

3. a tolcsvai 232. sz. tjkvból az 1510. sz. tjkvbe átvitt, 1866 régi és 1651 új hr. sz. alatt foglalt fele részben végrehajtást szenvedő Guthy József, fele részben pedig végrehajtáson kívül álló Grosz Ignác nevével álló ingatlanra az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §. alapján 37 frt;

4. a tolcsvai 232. sz. tjkvból az átalakítás következtében az 1509. sz. tjkvbe átvitt 2178 régi és 1352 új hr. sz. alatt foglalt Guthy József és neje Kolenko Mária nevével állott, azonban birtoklás alapján a Letovics Ferdinánd és Letovics József javára bejegyzett ingatlanra 10 frtban megállapított kikialtási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1898. é. augusztus hó 16-ik napjának d. e. 10 órakor Tolcsvaközség házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 29 frt 20 kt., 2 frt 70 kt és 1 frt 70 kt készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 18 t. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Tokajban, a kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságnál 1898. évi június hó 3-án.

Platny kir. járásbíró.

Tk. 1481. sz. 1898.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szerencsi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak, Hartstein Jakabné szül. Grünvald Lény végrehajtást szenvedő elleni 74 frt 52 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a szerencsi kir. járásbíró) területén fekvő, Megyaszó községében a megyaszói 192. sz. telek j. könyvben A. 1. sor 202. hr. szám alatt foglalt, Hartstein Jakabné szül. Grünvald Lény nevével álló 195. ö. i. számú házra az árverést 336 forintban, ezen megállapított kikialtási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi augusztus hó 16 ik napján d. e. 10 órakor Megyaszó község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fognak.

Árverelni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 33 frt 60 kt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ban kijelölt másfél annyi értékű övadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szerencsen, a kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságnál 1898. évi május hó 14. napján.

Zaffiry István, kir. járásbíró.

Kérje
 a **Continental**
 a **Bodega Company**

világhírű spanyol és portugál borait

Sherry
 Portbor
 Malaga
 Madeira
 Tarragona stb.

Kaphatók az összes finomabb fűszer és csemege kereskedésekben, valamint poharanként az előkelőbb szállodák, kávéházak és vendéglőkben.

Saját fiók: **Budapest** csakis: **IV. Kossuth-Lajos és Uvilág utca sarkán, a Gentry-Casinoval szemben**

„WAFFENRAD“

Szevéri fegyvergyári kerékpárok Zemplén-vármegyei képviselője:
KORNSTEIN IGNÁCZ czégnél
S.-A.-Ujhely.

A temesvári „Első magyar pénzszekrénygyár részv. társaság“
legjobbnek elismert **tüzmentes pénzszekrény** gyártmányaiból
állandó mintaraktárt tartok.

Ajánlok továbbá: használt, de teljesen kijavított 8 és 10 lóerejű **lokomobilokat**, egy **Henczefőzót**, egy jó karban lévő **kazánt**.

Mindennemű **gazdasági gépek, műszaki szerszámok, varrógépek, oliv-, repce-,** eredeti orosz süritett stb. **olajak** nagy raktára.

☞ **Jutányos árak és előnyös fizetési feltételek.** ☜

Tisztelettel:

Kornstein Ignác.

„MARGIT“

GYÓGYFORRÁS

Margitforrás-telep (Bereg-megye.)

A budapesti m. kir. egyetem vegyelemzése szerint kevés szabad szén-savat, sok szén-savas natriumot és lithiumot tartalmaz egyéb anyagok mellett. Ezen tulajdonságai azok, melyek a hasonló összetételű vizek fölé emelik, mert míg egyrészt kitünő hatású szén-savas nátriumánál fogva a **legutak s tüdő hurutos állapotainál, különösen szívós váladék esetén,** másrészt egyéb víz nem is adagolható akkor, ha mint **tüdővés-eseknél is, vérzésre való hajlandóság van jelen,** a mikor tehát a „Margit-víz“ megbecsülhetetlen szolgáltatásokat tesz kevés szabad szén-savával. Kiváló hatást látni tőle a **gyomor és beék hurutos állapotainál,** főleg azon esetekben, hol a fölös mennyiségben képződött sav oka a rossz emésztésnek.

Ezek, s hogy még a **hólyag hurutos bántalmainál is** kitünő szolgáltatásokat tett, akadályozva a húgsavas sók lerakódását s így a **kő- és homokképződést,** eredményezték azt, hogy úgy a budapesti és bécsi egyetem orvos-tanárjai, mint az orvosvilág egyéb előkelősegei, úgyszintén a legelső rendű gyógyhelyek, mint a **gürbersdorfi,** mindig a legzűvösebben használták, mindig előnyt adtak neki a hozzá hasonló összetételű gyógyvizek fölött.

☞ **Mint ivóvíz** ☜

Kiváló óvószereknek bizonyult járványos betegségek idején, főleg typhus ellen.

Mint borvíz általános kedveltségnek örvend.

Főraktár ÉDESKUTY L. Budapest
V., Erzsébet-tér 8. cs. és kir. udvari szállító. V., Erzsébet-tér 8.

Kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

Egy jó házból való fiu tanulól felvétetik. — Ugyiszintén ajánlok

gyöngyösi fehér bort 1 liter 32—36-ig,
„ schiller „ 1 „ 36 kr.
egri vörös „ 1 „ 45 kr.

Klein Géza,
fűszerkereskedő.

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém a n. é. közönség n. b. tudomására hozni, hogy mindennemű ingatlanok vételét — eladását, — bérbeadását avagy bérbevételét a legelőnyösebb feltételek mellett s a legrövidebb idő alatt közvetítem.

Jóhirnevű vendéglőmben kitünő asztali bor 36 krtól 40 krig, — továbbá **kőbányai palacska s r üvegenként 14 kr.,** nagyobb mennyiségben üvege **10 krért kapható.**

Weinberger Manó,
S.-A.-Ujhely, Korona u.

Csak fiatal embereket

érdekelhet tudni, hogy a

párisi Dr. BOITON

Injectio Oriental

már néhány napi használat után elmulasztja még a legrégebb bántalmakat is, főlöszleg tehát **santál olaj** vagy **copaiva balzsammal** kísérletezni, mert ezek csak a gyomrot rontják és a bajt nem gyógyítják meg.

1 üveg Boiton Injectio ára 1 forint.

Magyarországi főraktár:

Zoltán Béla gyógyszerár Budapest,
V. Nagykorona-utca 23. (Széchenyi-tér sarkán.)
Kapható minden nagyobb gyógyszerárban. Póstaí megrendelések címe:

Zoltán gyógyszerár Budapest.
S.-A.-Ujhely Widder Gyula gyógyszerárban.

Pályázati hirdetmény.

A vezetésem alatt álló m. kir. vinczellériskola növendékeinek 1898. évi december 1-től két, esetleg három egymásután következő évben való élelmezése elvállalására pályázatot nyitok.

A növendékek száma 20 körül szokott állani; és egy-egy növendéknek élelmezése egy-szerű fehér és ágynemű, mosással együtt személynként és havonként 12 frttal irányoztatott elő. Biztosítékul 10% teendő le az iskola pénztáránál.

Közelebbi felvilágosítások és esetleges személyes tájékoztatás alantirt igazgatóságnál nyerhetők, hova a kellően felszerelt (felbélyegzett) ajánlatok folyó évi szeptember 1-ig nyújtandók be.

Tarzalón, 1898. július 20-án.

A m. kir. vinczellériskola igazgatósága:

Kosinszky,
igazgató.

Eladó.

8885 drb. első minőségű és különböző nagyságu hordó donga. Bővebben értekezhetni Kálmánchey Menyhértnél Ujfehértón (Szabolcs megye).

Eladó szőlőterület.

Gróf Forgách László tulajdonát képező, Tolcsván az „Arany patkó“-n lévő fillokszera által elpusztított szőlőterülete, a községben lévő beltelekkel együtt eladó. — Továbbiakra nézve felvilágosítást ad: **Szikszay Sándor** urad. titkár **Mándokon** (Szabolcs megye.)

Tk. 1749/98. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tokaji kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak Danczinger Farkas végrehajtást szenved elleni 88 frt 47 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a tokaji kir. járásbíróság) területén lévő B.-Keresztur község határában fekvő a b.-kereszturi 475. sz. tjkvben 346. hr. sz. alatt Danczinger Farkas nevében álló ingatlanra az árverés 653 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelt és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi augusztus hó 10 napjának d. e. 10 órakor B.-Keresztur község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladati fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 65 forint 30 krajczárt készpénzben vagy 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 333. sz. a. kelt igazságügymin. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kelt Tokajban, a kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóságnál 1898. évi május hó 25-én.

Plathy, kir. bíró.

2/1898. vh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alólírott kir. bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, miszerint a gálszécsi kir. járásbíróság 1898. évi V. 65/4. sz. kiküldő végzésével Heilinger János és társa bécsi cég részére képvis. Dr. Fuchs Miksa bécsi ügyvéd által Schwarzc Herman kozmai lakos ellen 135 frt 65 kr. tőkekövetelés és járulékaí végett elrendelt végrehajtás folytán bíróság lefoglalt 313 fitra becsült szobabutor, egy arany brosch 21 drb. gyémánt kövel és 6 drb. ezüst kávé kanálból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladandók, minek a helyszínén vagyis Kozmán a végrehajtást szenvedő lakosán leendő eszközzésére határidőül 1898. évi augusztus hó 10-ik napjának délelőtti 10 órája tüzetik ki, amikor a bíróság lefoglalt fennevezett ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, amennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentésüket az árverés megkezdéseig alólírott kiküldött írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Gálszécsen, 1898. évi július hó 27-én.

Saárossy Imre,
kir. bír. végrehajtó.

Első zemplén-megyei honi butor-csarnok
S.-a.-Ujhelyben.

Butor-raktár felosztás!

Van szerencsém a helybeli és vidéki n. é. közön-
ség becses tudomására hozni, hogy a „Vörös ökör“
épületében lévő **butortermeimben** felhalmozott

BUTORRAKTÁRAMAT

véglegesen megszüntetni szándékozom, minek követ-
keztében raktáramon lévő **összes árukészletemet**
az előállítási és bevásárlási áron alul adom el.

Kik eddig nálam bevásárolni szívesek voltak, meg-
győződhetnek azon állításom igazságáról, hogy raktáram-
ban csakis jó és szolid minőségű és bármint kívánalom-
nak megfelelő izlételjes áruim vannak, miért is kérem
e kedvező alkalmat megragadni és ígérem, hogy a n.
é. közönség bizalmát mint eddig úgy ezután is igye-
keznem fogok kiérdemelhetni.

Raktáramat egészben is eladóvá teszem.

Kiváló tisztelettel

WILHELM HENRIK.

A Petőfi-utczán lévő házamat eladóvá tettem.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH mezőgazdasági
gépgyárosok
BUDAPEST, Váci-körút 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcseplőgép-készletek 2/3 egész 12 lóerőig, szalma-kaza-
lozók, továbbá járgány-cseplő-
gépek, here-cseplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és arató-
gépek, szénagyújtók,

legjobb sorvetőgépek, boronák, szecska ágók, répvágók, kukorica-
morzsoló darálók, őrlő-malmok, egye-
temes aczélekék, két- és háromvas-
ekék és ün-
den egyéb
gazdasági
gépek.

Részletes árjegyzékek kiadatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Akar ön jó cognacot inni?

Kérjen mindig csak

TOKAJI COGNACOT

TOKAJ VAROS CZIMERÉVEL

(kigyós kereszt a hármás hegyen,)

mert különben értéktelen hamisítványt kap.

Valódi Tokaji Cognac kapható:

**minden nagyobb fűszer- és csemege-keres-
kedésben és gyógyszerárban.**

**ELSŐ TOKAJI COGNACGYÁR
TOKAJ.**

**Főraktár: Nagy Ferencz, fűszer-, festék- és rövid-áru
kereskedése S.-A.-Ujhely Rákóczi-utca.**

S.-A.-Ujhely, nyomtatott a „Zemplén“ gyorsajtóján.

Hirdetmény.

A t. cz. közönség tudomására hozatik, hogy
alulírott intézet földbirtokokra és S.-A.-
Ujhelyben lévő házakra 10—50 évig
terjedő

Törlesztési kölcsönöket

eszközöl.

A feltételekre vonatkozó bővebb felvilá-
gosítással szolgál a

S.-A.-Ujhelyi Népbank mint Takarékpénztár.

SZIVATTYÚKAT TŰZFECSKENDŐKET

házi, ipari, mezőgazdasági, épít-
kezési és egyéb nyilvános czélokra
kéz-, járgány és erőhajtásra.

városi, községi, gazdasági
és gyári tűzoltóságoknak,

harangokat és harangállványokat

templomok, iskolák stb. részére.

Büzmentesen működő pöczegödör tisztító készülékeket,
utcai öntöző-kocsikat, sárkaparókat
készít és ajánl a

Budapesti szivattyú- és gépgyár
részvény-társaság (ezelőtt **WALSER FERENCZ**)
Budapest, VI., Külső váci-ut 45.

Árjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve.

15,052/a. 98. szám.

Árverési hirdetmény.

Tek. Zemplén-vármegye árvaszéke ezennel közhírré teszi,
hogy gondnokság alatt levő özv. Boronkay Lászlóné szül. Péterfy
Emilia tulajdonát képező a zombori 298. számú telekjegyzőkönyv-
ben foglalt A + (658—659.), (663—665.) helyrajzi számok alatt
foglalt ingatlan nyilvános árverésen Mező Zombor község házánál
1898. évi augusztus hó 8-ának délutáni 3 órájakor ifj. Bajusz
József árvaszéki kiküldött által el fog adatni.

Árverési feltételek következők:

Az ingatlan kikiáltási ára 5100 forint.

Miről a községek előljáróságai oly felhívással értesítettnek,
hogy ezen árverési hirdetményt szokott módon tegyék közhírré.

Kelt Zemplén-vármegye árvaszékének S.-A.-Ujhelyben, 1898.
július 27-én tartott üléséből.

Horváth, elnök.

Kleinmann és Klein

— tölgy-, épület- és szerszámfa raktára —
S.-A.-Ujhely, Deák-utca (fapiacz).

Raktárunkban készletben vannak és mindenkor kaphatók:

Tölgyfa gerendák, szarufák, léczek, továbbá:
Kapu oszlopok 1 frttól 2 frt 50 krig.
Kerítés oszlopok 35 krtól 65 krig.

Ajánljuk kerékvártónknak **szerszámfákat, keréktalpak** és
küllöket; nyirfa és bükkfa rudakat, ugyszintén nagy rak-
tárt tartunk fűrészelt **tölgyfa** deszkákból.

25 frton felüli megrendeléseket helyben házhoz, vidékre
a helybeli állomáshoz ingyen szállítjuk.

Az uszoda szomszédságában lévő volt Vályi-féle kertből
építkezésre alkalmas **házhelyeket** adunk el, akár egészben,
akár pedig parcellákra osztva 10 évi amortizáció mellett.

Kleinmann és Klein.